

V današnji številki:

- PIONIRJI, ČESTITAMO – str. 3
- NAS KOLESARSKI »TOUR« NA SITU – str. 3
- ODBOJKA ZAHTEVA RESNO IN NAČRTNO DELO – str. 5

LIST ZA TELESNO KULTURO

POLJET

Ljubljana, petek, 1. septembra 1963 Ce 30 din Leto XVII

Izdajatelj: Društvo »Poljet«
Uredništvo: Ureje uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik Vlado Zlajpah – Tehnični urednik Andrej Ponž – Rokopisov ne vračamo – Tisk tiskarne »Ljudska pravica« v Ljubljani – Uredništvo: Ljubljana, Cankarjeva 5/III, uprava: Miklošičeva 4/ – Poštni predal 377 – Čekovni račun: 600-11-608-63 – Telefoni: uredništvo: 20-840, 20-170, 20-171, 20-172, 20-173; uprava 22-873 – Letna naročnina 1600 din, polletna 800 din.

II. zvezna nogometna liga

ZAHOD: Sparta : Varteks 1:1, Borovo : Zagreb 2:1, Borac : Famos 3:0, Bosna : Sloboda 2:2, Istra : BSK 3:1, Čelik : Maribor 1:0, Šibenik : Slavonija 3:1, Lokomotiva : Olimpija 1:3.

VZHOD: Radnički B : Srem preloženo, Borac : Subotica 2:0, Priština : Bor 2:1, Budućnost : Radnički S. 6:2, Pobjeda : Sutjeska 3:4, Bačka : Trepča 3:2, Proleter : Željezničar 2:2, Spartak : Jedinstvo 3:1.

DRUGI MEDNARODNI MOTO CROSS NA LJUBELJU

Doslej najmočnejša konkurenca

Tržič, 1. sept. — Na preurejeni tekmovalni progi, dva kilometra oddaljeni od Tržiča, so danes ob 14.30 fanfare naznanile začetek tekmovanja. Po tem uvodu je sledila še kratka slovesnost.

Kategoriji motorjev do 250 ccm sta se letos pridružili še kategoriji motorjev do 500 ccm in mopedi. Na startu so plapolale zastave Sovjetske zveze, Avstrije, Madžarske, Zahodne Nemčije in Jugoslavije. Posebno pozornost gledalcev je vzbujala ekipa Sovjetske zveze. Tekmovalci v kategoriji mopedov so startali na progi z devetimi krogi, v kategoriji do 250 ccm s 20 krogi in v kategoriji do 500 ccm s 24 krogi.

Ob 15. uri so startali tekmovalci kategorije do 250 ccm. Takoj na začetku je povedel Rus Gligorijev, za njim pa Avstrijec Klerr, ki pa je moral svojo drugo pozicijo v prvem teku oddati drugemu Rusu Arbekovu. Ta trojica je v tretjem krogu prehitela nekatere tekmovalce za cel krog in tudi dosegla prva tri mesta.

Start mopedov je bil prvič na sporedu, kot smo že omenili, med tekmovalci pa je vzbujal posebno pozornost Avstrijec Laurer. Ta tekmovalci je namreč brez ene noge, kar pa ga ni motilo, da ne bi zasedel prvega mesta. Zmagovalec je ves srečen dejal, da je prvo mesto

prilagoval, ker je imel boljši stroj od drugih tekmovalcev in se tudi posebej pripravljaj na to tekmovalce.

Sedil je drugi tek kategorije do 250 ccm, kjer so se spet stalno menjavali v vodstvu pri omenjeni tekmovalci. Vse do četrtega kroga je vodil Gligorijev, tedaj pa je padel na močvirnatem predelu proge. Zaostanek je skušal nadoknaditi z držnim, pravzaprav z akrobatskimi skoki preko 6 m, vendar je v cilj prišel le drugi.

V najmočnejši kategoriji do 500 ccm se je vodila ostra borba v prvem teku. Avstrijec Klerr je v prvem teku osvojil prvo mesto, v drugem pa četrti. Schlegel pa je zmagal v drugem teku in osvojil prvo mesto v skupnem plasmaju.

Organizacija prireditve same je bila odlična in več kot 10.000 gledalcev je zadovoljnih zapuščalo prizorišče dirke in gotovo je, da se je bodo drugo leto udeležili v še večjem številu.

Rezultati — motorji do 50 ccm: 1. Laurer (Avstr.) 12.29, 2. Zupan (Slov.) 14.05, 3. Jeran (Slov.) 14.06. Motorji do 250 ccm: 1. Gligorijev (SZ) 48.58, 2. Arbekov (SZ) 49.53, 3. Klerr (Avstr.) 50.33. Motorji do 500 ccm: 1. Schlegel (Avstr.) 60.41, 2. Klerr (Avstr.) 61.16, 3. Sandor (Madžr.) 63.59. Kosmač

Na včerajšnjem atletskem dvoboju Jugoslavija : ČSSR, ki je bil na stadionu v Ljubljani, je bil tek na 100 m ena najzanimivejših disciplin. Favorit Mandlik je le s težavo osvojil prvo mesto. Na posnetku so od leve proti desni: Votrubeč, zasedel je tretje mesto, Pavlovič, ki je bil drugi, zmagovalec Mandlik in Stanojev, ki je zasedel zadnje mesto

ZVEZNA ODBOJKARSKA LIGA Zmaga Ljubljane

Ljubljana, 1. sept. — Danes dopoldne so si odbojkarji Ljubljane v tekmi 14. kola z Jedinštvom iz Stare Pazove priborili šesto zmago v zvezni ligi. Pričakovali smo zagrizeno borbo enakovrednih tekmecev, vendar pa je bilo moštvo Ljubljane mnogo boljše in povsem gladko premagalo goste. Med drugim (Nadaljevanje na 2. strani)

Mednarodne vesti

Arona — Jugoslovanski teniški igralec Nikola Pilić se je uvrstil v finale na mednarodnem turnirju v italijanskem mestecu Aroni. V polfinalu je premagal italijanskega reprezentanca Merla s 6:2, 3:6, 6:1. Jovanovića je premagal Brazilac Fernandez z 0:6, 6:4, 6:4.

V polfinalu dvojic sta Merlo (It) in Mulligan (Avstralija) premagala Jugoslovana Jovanovića in Pilića s 6:3, 6:1.

Cadiz — Na mednarodnem nogometnem turnirju je portugalska Benfica premagala špansko ekipo Barcelono s 3:2 (1:0). Z istim rezultatom je zmagala tudi Fiorentina (It) nad Valenzio (Sp).

Ankara — V I. kolu balkanskega nogometnega pokala je turška ekipa Beşiktaş premagala Dinamo iz Tirane z 1:0 (1:0). V tem tekmuvanju sodelujejo ekipe iz Jugoslavije, Bolgarije, Grčije, Turčije, Romunije in Albanije.

Jena — Na letošnjem atletskem prvenstvu NDR je dosegla najboljši rezultat Marion Graefe, ki je vrgla kopje 58,45 m daleč. To je letos za Elviro Ozolino drugi rezultat na svetu.

London — 30-letna Nizozemka Gerda Kraan je izboljšala evropski rekord v teku na 800 v — 2:05,5, kar je za 4,4 sekunde boljše od dosedanjega evropskega rekorda Angležinje Jordanove.

Dunaj — V finalu svetovnega ekipnega prvenstva v speedwayu so zmagali dirkači Švedske, ki so zbrali 37 točk. Drugo mesto je osvojila ČSSR 27, tretje pa Velika Britanija 25 točk.

Liege — Zahodnonemški avtomobilist Eugen Bohringer je zmagal na letošnjem rallyju Liege-Sofija-Liege. Nemec je vozil avtomobil znamke Mercedes 230 SL.

Porto Alegre — V tem brazilskem mestu je bil včeraj končan sabjaški turnir. Zmagal je Madžar Kamuti pred Poljakom Skrudlikom in Francozom Ravenujem.

Turnir sabljačev je bil končan pred slovesno otvoritvijo IV. Univerziade, ki se je začela danes v prisotnosti brazilskega predsednika Goularta, ki je pokrovitelj iger.

Sest (Niz) — Waterpolo reprezentanci Jugoslavije in Nizozemske sta igrali včeraj neodločeno 1:1 (0:0, 0:0, 0:1, 1:0). To je bilo prijateljsko srečanje.

ATLETSKI DVOBOJ JUGOSLAVIJA : ČSSR

Po en rekord za Jugoslavijo in ČSSR

Rezultati drugega dne precej boljši — Čestitke Važiču — Nov rekord Rajkove na 800 m — Nepričakovana zmaga v troskoku
Rekordna ženska štafeta ČSSR — Vsa pohvala organizatorjem

LJUBLJANA, 1. SEPT. — Včeraj točno ob napovedani uri sta na Centralni stadion v Ljubljani prikorakali atletski reprezentanci Jugoslavije in ČSSR. Po 5 letih je lahko ljubljansko občinstvo zopet pozdravilo v svoji sredi tuje atlete in atletinje. Žal je bil obisk prvega dne tekmovanja precej slab in nad zanimanjem ljubljancem za atletiko ne moremo biti navdušeni. Pred pričetkom tekmovanja sta vse nastopajoče pozdravila podpredsednik AZJ Laza Milić in vodja reprezentance ČSSR ing. Josef Moc, kapetani ekip Nemcova, Skobla, Špan in Luncerjeva pa so izmenjali darila. Še preden se je tekmovalje začelo, nam je bilo jasno, da se naši izbrani atleti in atletinje ne bodo mogli resno upirati gostom, ki danes že sodijo med evropske velesile. Zaradi vsega tega smo še teže čakali na prvi starterjev znak...

ZA ZACETEK DVOJNI PORAZ

110 m ovire moški: Upali smo, da bodo Jugoslavlani vsaj na začetku kolikor toliko uspešni. Žal se je Petrušić že pred startom poškodoval in gostje so zabeležili prvo vrnitev v gostje. Za presenečenje je poškobil češki rezervni tekač Cierny z zmago nad rojakom Čečmanom. Rezultati: 1. Cierny 14,5, 2. Čečman (oba ČSSR) 14,6, 3. Petrušić 14,6, 4. Rukavina (oba J) 14,9. Točke: ČSSR 8, Jugoslavija 3.

Na drugem koncu stadiona so istočasno ženske nastopile v metu krogle in po pričakovanju naši predstavniki nista mogli niti ogroziti obe gostji. Rezultati: 1. Matrasova 14,95, 2. Jamborova (obe ČSSR) 14,76, 3. Bilić 13,48, 4. Kačić (oba J) 12,95. Točke: ČSSR 8, Jugoslavija 3.

PRECEJSNA PREDNOST STAMEJČICEVE

80 m ovire ženske: Tik pred startom smo zvedeli, da najboljša češka tekačica na ovirah Stolzova ne bo nastopila, zato je Stamejčičeva od čakala precej lažja naloga. Opravičila je zaupanje in zmagala z veliko prednostjo, medtem ko se je veteranka Babovičeva morala zadovoljiti z zadnjim mestom. Rezultati: 1. Stamejčič (J) 11,1, 2. Schusterova 11,5, 3. Fomenkova (obe ČSSR) 11,5, 4. Babovič (J) 11,7. Točke: ČSSR 13, Jugoslavija 9.

100 m moški: Nič ne pričakovali, da bo favorit Mandlik s takšno težavo osvojil prvo mesto. Na startu je »zaspal« in uporabil je moral res vse moči, da je na cilj premagal Pavloviča. Rezultati: 1. Mandlik (ČSSR) 10,7, 2. Pavlovič (J) 10,7, 3. Votrubeč (ČSSR) 10,8, 4. Stanojev (J) 10,8. Točke: ČSSR 15, Jugoslavija 7.

REZULTATA MEDNARODNE VREDNOSTI

Met diska, ženske: Z velikim zanimanjem smo pričakovali nastop odlične češke metalke diska Nemcove, ki je trenutno s svojim rezultatom na drugem mestu na svetu. Ni nas razočarala, saj je vrgla svoje orodje le 2 cm manj od svoje rekorda. V njeni senci pa je

400 m moški: Ponovila se je slika ženskega teka. Naša predstavnika sta precej časa vodila, v cilju ni ravnini pa je prišla od izraza premoč gostov. Omenimo naj je to, da se je Grujić po dveh porazih uspelo revanžirati domačinu Stanojniku: Rezultati: 1. Trousil 47,5,

2. Vana (oba ČSSR) 48,2, 3. Grujić 48,3, 4. Stanojnik (oba J) 48,4. Točke: ČSSR 23, Jugoslavija 10.

NOV REKORD VAŽICA

1500 m moški: Kljub temu, da naša predstavnika nista imela najlepših izgledov, sta oba pričela pre-

cej hitro. Najprej je vodil Kovač pred Čehom Odložilom, Važičem in bronasto kolajno iz Beograda Salingerjem. Po prvem krogu je vodstvo prevzel Važič in diktral vedno hitrejši tempo. Presenetila nas je pasivnost Salingerja, ki je tekmeča (Nadaljevanje na 7. strani)

ZVEZNA MOŠKA KOŠARKARSKA LIGA

Olimpija zaključila tekmo z dvema igralcema

Dve zaporedni zmagi Olimpije — Primer izrazito slabega sojenja na stadionu v Tivoliju — Rekordna zmaga Željezničarja v Karlovcu — Druga pomembna zmaga Crvene zvezde — Ponovna prekinitev tekmovanja za več kot mesec dni — Olimpija gostuje v četrtek v Zagrebu

Ljubljana, 1. sept. — Zadnja kola v zvezni košarkarski ligi so v znamenju finiša pred ponovno prekinitvijo tekmovanja. S XIV. koleom, ki je na sporedu v sredo

in četrtek, bodo namreč prekinili s tekmovaljem vse do 20. oktobra, ko bo na sporedu XV. kolo. Okoli 30 najboljših jugoslovanskih košarkarjev se bo zbralo

v Beogradu na skupnem treningu že predvidoma v petek 6. t. m. Po približno 14-dnevnih skupnih pripravah bo nato mlada jugoslovanska reprezentanca sodelovala na mednarodnem turnirju v Napoliju v okviru IV. mediteranskih iger od 21. do 29. septembra. Izbrana jugoslovanska reprezentanca pa bo nastopila na turnirju za Balkanski pokal v Grčiji ter nato še na krajši turneji v Izraelu in končno od 4. do 13. oktobra na XIII. evropskem (Nadaljevanje na 7. strani)

TELESNA KULTURA NA CESTI

Nekoliko nenavadno, a vendarle res. Telesna kultura, ki je vir zdravja, ki je dandanes nujna življenjska potreba, ki sodi v moderni ritem življenja, ki je nujno potrebna za čimboljšo produktivnost dela v tovarnah, ki... še in še bi lahko naštevati — prav to telesno kulturo zadene včasih kaj neprijetnega, kaj takega, kar je težko razumeti.

Nobena skrivnost ni, da se danes z vsemi močmi trudimo, da bi zagotovili mladim ljudem čimboljše pogoje za razvoj telesne kulture, da vlagamo velike napore in materialna sredstva v gradnjo igrišč, objektov, telovadnic, da je razumevanje za potrebe te vrste iz dneva v dan večje.

Pa vendar — morda bi niti ne verjeli, če bi se ne prepričali...

Prav v tem času velikega napredka telesne kulture smo spet izvedeli za primer, ki zasluži, da ga pojasnimo vsem bralcem. V Bohinju, kjer so za telesno kulturo prav take potrebe kot kje drugod, vse kaže, da bodo tamkajšnje telovadnice preuredili v delavnico podjetja »Moda oblačila« iz Ljubljane. S tem naj bi menda rešili problem zaposlovanja delovne sile.

Ne bomo se spuščali v analizo problema zaposlovanja delovne sile v Bohinjskem kotu, povedali pa bomo, da to ni rešitev! Naj podkrepimo! V telovadnici, ki naj bi sedaj postala delavnica, se odvija ves šolski pouk telesne vzgoje. Temu namenu služi telovadnico vsak dan od 7. ure zjutraj do 18. ure zvečer. V večernih urah jo uporabljajo člani društva Partizan Bohinj in člani lani ustanovljenega šolskega športnega društva. Vsak dan bi lahko našli v tej telovadnici nad 300 ljudi!

V zadnjem času so prav to telovadnico tudi popravili. Postavili so nove peči, okna, naprave za pritrjevanje mreže in drugo. Zato pravzaprav ni čudno, če so zastopniki podjetja »Moda oblačila«, ki so si prišli ogledat prostore izjavili, da so zelo primerni...

Ce bo ta zamisel obveljala, potem bo bohinjska telesna kultura enostavno na cesti. Šolski pouk se bo spremenil v teorijo, šolsko športno društvo bo najbrž razpadlo, delo v društvu Partizan zamrlo... Domače društvo je sigurno poslalo posebno protestno pismo vsem odgovornim v kraju samem in v občini Radovljica. Za sedaj še ni nobenega odgovora!

Za zaključek samo še tole. V občini Radovljica so sedaj samo tri telovadnice (1), zdaj bosta ostali morda samo še dve, v vseh letih po vojni pa niso zgradili niti ene...

VLADO ZLAJPAH

SLOVENSKA NOGOMETNA LIGA

6 GOLOV KLADIVARJA

Ljubljana
Sobota

3:1 (1:0)

Ljubljana, 1. sept. Na večeršnjem prvenstvenem srečanju na stadionu Ljubljana smo videli posebnost lepega nogometa. Zlasti igra v prvem polčasu je bila tako ključna, kot se zdi, da je bila. V prvem polčasu je imela Ljubljana terensko premoč, a to le v tem smislu, da so ves čas igrali na polovici gostov, vendar le do šestdesetih. Le redki so bili prodori, ki so vsebovali kaj več grožnje za Vrdjuko, ki je vse žoge polovili, kar pa ni, jih je odbrala vratarica. Branilec in krilni gostov so uspeli od časa do časa sušiti žogo čez sredjo do svojih napadalcev. Tam je hitri Maucček, ki je za razred boljši od soligralcev, večkrat skoraj našel Sulerja, toda kaj pomaga, ko pa je imel tako slabe pomočnike. Ljubljana je v prvem delu igrala slabo, Sobota pa se slabše. Rezultat 1:0 prav dobro ustreza igri obeh moštvev.

V drugem delu je vseh 22 nogometašev pridelo igri z velikim potekom. Igra je postala živahnija, hitrejša in borbenostna. Izgledalo je, da so igralci prejšnjih 15 minut uporabili za ogrevanje svojih mišic, da bi jih usposobili za večje dosežke. Mimo tega pa se slika ni dosti spremenila.

Sodnik Bertok, ki je bil prej dober, se je v tem delu nekajkrat zmetel v škodo domačinov, kar je povzročilo hudo kri pri gledalcih (8).

Manjstvenost se je prekinila v 80. minuti, ko se je igra nenadoma razživila. Pred vrati Ljubljane je na-

rih na obeh straneh, kjer ni bilo nikogar, ki bi znal redke, vendar ugodne prilike spremeniti v zadetke. V prvem delu igre je Slovan dvakrat izkoristil nepazljivost O. Krimove obrambe in si z dvema goloma Nikolica zagotovil končno zmago. O. Krimovi, ki so v drugem delu zaigrali nekoliko bolje in proti koncu celo povsem prevzeli pobudo v svoje roke, niso znali izkoristiti te premoči. V njihovem napadu ni igralca, ki bi znal doseči gol. Kljub temu pa se je v 70. minuti po streljanem kotu Zupanciču le posrečilo premagati Mozetiča in tako doseči zmajšanje rezultata in prvi gol O. Krima v letošnji sezoni. Na splošno so gledalci zapustili igrišče, razočarani nad igro obeh moštvev, pa tudi sodnik ni najbolje opravljal svoje naloge.

O. Krim: Smrekar, Goli, Zabukovec, Kanduc, Djukić, Gabrovšek, Toni, Zupancič, Vrhunec (Semrov), Padarčić, Jovanović.

Slovan: Mozetič, Oplotnik, Povše, Pero, Limo, Radovan, Jansa, Nikolić, Potratič, Kitić, Popović.

Strelci: Nikolić v 1. in 30. min. za Slovan ter Zupancič v 70. min. za Odred-Krim.

Sodnik: Čučnik iz Ljubljane.

Triglav
Maribor B

0:4 (0:2)

Kranj, 1. sept. — (J) Komaj 500 gledalcev se je zbralo danes na stadionu Kranjske mladosti k prvenstveni tekmi slovenske nogometne lige med Triglavom in Mariborom.

Ta malo število gledalcev je bilo z igro domačega moštva upravičeno nezadovoljno. Triglav je na domačem igrišču doživel precej hudo poraz, kar je pa še bolj zaskrbljujoče, je slaba igra, ki so jo pokazali danes kranjski igralci. S takšno igro prav gotovo ne bo željenih točk v slovenski ligi. Res, da je bila tekma z Mariborom izven konkurence, ter da je trener Janić pripravljal nekaj novih moči, vendar to ne more biti opravičilo slabi igri. Razočarali so predvsem mladi igralci, ki so poleg neznanja pokazali tudi izredno malo borbenosti. S temi igralci, ki jih ima na razpolago trener, bo težko sestaviti ekipo, ki bi bila kos boljšim nasprotnikom v slovenski ligi. Izredno slabo sta igrali obe krili Kranjčanov, saj so strmelj le za tem, da simpatije oddajo žogo od sebe in se je tako igra odvijala v glavnem le po sredini igrišča. V domačem moštvi bi lahko pohvalili le brata Verbiča, Brezjarja, I. in Senka, vsi ostali pa so igrali daleč pod povprečjem. V napadu so bili počasni in okorni in pogrešali smo tudi več živahnosti. Nasprotno pa so bili Mariborčani izredno razpoloženi, posebno mariborski napad je iz bil v glavnem vse prilike za gol. Na splošno lahko rečemo, da so bili Mariborčani v vsakem pogledu mnogo boljši in so zmagali povsem zaslužen. V prvih dvajsetih minutah prvega polčasa so Kranjčani izvedli le en napad na vrata gostov.

Triglav: Brezar II, Martinović, Senk, Jerman, Brezar I, Verbič St., Hiti, Ugrić, Verbič R., Koban, Cvirni (Finžgar).

Maribor: Čarolot, Gomze, Blanko, Kovač, Štifter, Kranjčič, Kranjc, Frančič, Bogdan, Toplak, Klancnik.

Strelci: Toplak v 3. in 65. min., Kranjc v 43. in 66. min.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

Sodnik Zec iz Ljubljane.

pija B se je močno upirala le prvih petnajst minut, nakar je popustila in njeni igralci niso pokazali kaj znajo. Med njimi je bil najboljši Oblak, ki pa ni imel prave pomoči v soligralcih. Tudi vratar Friš se je zelo odlikoval in rešil svoje moštvo še hujšega poraza. Domačini so danes igrali zelo dobro, izstopali pa so: Marinek, Binkovski in Pir.

Kladivar: Cafuta (Bauman), Vodeb, Kotnik, Perpar, Marinek, Koteč, Perc, Artl, Hribernik, Dvornik, Olesič, Binkovski (Sega), Olimpija B: Friš, Dolenc, Eltrir, Rotar, Pustrianič, Kocijančič, Kranjc, Skufca, Velkavrh, Oblak, More.

Strelci: V 5. minuti Skufca za Olimpijo B ter Binkovski v 15. in 37., Artl v 16. in 23., Dvornik v 42. in Hribernik v 60. min. za Kladivar.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Sodnik Einspieler iz Ljubljane.

Svoboda: Jazbinšek, Banjanac, Torkar, Loboda I., Alibegović, Mestek, Strmecky, Valjavec, Verbič, Knežević (Slanič II), Potočnik.

Strelci: Kostić v 14. minuti za Delamaris in Alibegović v 75. minuti za Svobodo.

Sodnik: Bradaska iz Kranja, gledalcev okoli 300.

Sodnik: Bradaska iz Kranja, gledalcev okoli 300.

Sodnik: Bradaska iz Kranja, gledalcev okoli 300.

Sodnik: Bradaska iz Kranja, gledalcev okoli 300.

Sodnik: Bradaska iz Kranja, gledalcev okoli 300.

Sodnik: Bradaska iz Kranja, gledalcev okoli 300.

Sodnik: Bradaska iz Kranja, gledalcev okoli 300.

Sodnik: Bradaska iz Kranja, gledalcev okoli 300.

Sodnik: Bradaska iz Kranja, gledalcev okoli 300.

Sodnik: Bradaska iz Kranja, gledalcev okoli 300.

Sodnik: Bradaska iz Kranja, gledalcev okoli 300.

Sodnik: Bradaska iz Kranja, gledalcev okoli 300.

Sodnik: Bradaska iz Kranja, gledalcev okoli 300.

NAŠ KOLESARSKI »TOUR« NA SITU Samo polovično zadovoljni

Dirka »Po Jugoslaviji« je bila kvalitetna – Jugoslovani v borbi z odličnimi kolesarji iz NDR – Odlike in sposobnosti slovenskih tekmovalcev – Organizatorji naj bodo v bodoče bolj pozorni

Ko ocenjujemo in tehtamo dobre ter slabe strani naše največje kolesarske prireditve, je tehnična v ravnesju. To pomeni, da je bilo napak in pozitivnih lastnosti približno v enakem razmerju. O pomanjkljivih delih organizacije smo že precej govorili in organizatorji so morali pogoltniti marsikatero grenko ter pikro pripombo. So namreč še vedno otipljive slabosti, ki nam zmanjšujejo ugled in tujci nas zaradi teh »malenkosti« pogosto imenujejo nedosledne improvizatorje. Skoda, ker tako poceni pripravljamo težko prigranarjen sloves sposobnih organizatorjev, velikih ali majhnih prireditelj...

Danes ko je dirka za nami, smo dolžni spregovoriti odkrito besedo brez žolča in osebnih gledišč, tako kot je videl dirko objektivni gledalec z eno samo željo pohvaliti, kar je bilo dobro in grajati, kar je bilo slabo.

Pri kritični oceni te prireditve je treba spregovoriti o treh stvareh.

— Ali je bila dirka kvalitetna?

— Kakšen je bil sestav jugoslovanskega moštva in kakšna je bila vožnja Jugoslovancev?

— Dobro in slabe strani organizacije.

Ko smo zvedeli, da bodo nastopili tudi slovit kolesarji iz NDR s svetovnim amaterskim prvakom Ecksteinom na čelu, smo bili prepričani, da bo imel letošnji jugoslovanski Tour pečat kvalitetne prireditve. Kolesarje iz NDR vabijo na vse večje mednarodne prireditve, vprašanje pa je, katero vabijo sprejemajo. Dirka »Po Jugoslaviji« pa ima mednarodno veljavo in naše ceste so tudi za najboljše kolesarje vedno bolj privlačne. Na seznamu ostalih tujcev je bilo prav tako nekaj zvenečih imen, ki obetajo še veliko. Nekateri od teh amaterjev so morali prav v Jugoslaviji polagati zrelostni izpit za vstop med profesionalce. Vse to dokazuje, da je bila dirka ne samo turistično-sportna atrakcija, temveč »polnokrvna« kolesarska prireditev z vsemi črti večdnevne etapne dirke.

Zadnji čas večkrat slišimo, da jugoslovansko kolesarstvo ni na pravi poti. Generacija se je zamenjala, mnogi so zapustili tekmovalno arenno, moderna doba pa je v marsičem spremenila okoliščine, ki so danes v kolesarskih krogih diametralno nasprotno onim, ki smo jih poznali pred leti. Kvalitetni kolesarji so v glavnem doma v Sloveniji, ker je tu zanje več možnosti za kvaliteten razvoj, več skrbi sposobnih funkcionarjev republikanske zveze, klubskih delavcev in kolesarskih entuziastov. Vsega tega v drugih republikah razen v neki meri v Hrvatski.

Letošnji zmagovalac Vršiča — Roner

najbrž ni toliko in zato je tam slabši položaj. Nič čudnega ni torej, če so slovenski in hrvaški kolesarji sestavljali glavino naše udarne moči in na končnem cilju dosegli tudi zaslužen zmagoslavje.

Bolj čudna je druga ugotovitev, da so najbolje vozili v republikah reprezentanc, čeprav pred dirko ni vedel zvezi kapetan. To je ono, kar je vredno kritične besede. Res je, da je pred dirko ta tehnična osebnost (de zakaj en sam človek, ki odloča o sestavi reprezentance?) po vseh in pošteno misleče sestavila državno moštvo, vendar tako, kot je kazalo naključje in ne po tehnični strokovni presoji! Pri tem je vredno omeniti, da je bil Valenčič že pred startom teže prehlajen, da Ukmar do zadnje minute ni vedel, ali bo sploh startal in da tudi Bajlo ni bil v najboljši formi. Vsem pa je bilo bolj ali manj jasno, da je Boltežar v izredni formi, da je Roner kazal velike odlike že na prejšnjih nastopih in da sta bila tudi Valčič ter Levčič sposobna obleči dres z državnim grbom. Vsega tega naše tehnično vodstvo ni vedelo, ali ni upoštevalo, ali pa je imelo svoje namene. Toda, ko je na sporedu takšna prireditev in ko gre za ugled vsega našega športa, drugih namenov in smotrov ni, kot vključiti v stroj najboljše, kar zmoremo.

Naši reprezentanti so takisto vozili dokaj dobro, čeprav je bilo tudi pri tem nekaj spodrsljajev. (V VII. etapi je vodstvo naše reprezentance pustilo na cedilu Ukmarja, namesto da bi mu kdo od tovarišev priskočil na pomoč. To je bilo usodno za njegovo plasma in za plasma Jugoslovancev.) Ti spodrsljaji so dokončno potisnili Jugoslovance na drugo mesto, čeprav smo imeli zmago že v svojih rokah!

Letošnja dirka je dokazala, da so naši fantje sposobni tekmovalci, ki jih tudi zveneči naslovi in imena tujcev ne spravijo s tira. Menimo pa, da je nujno sestaviti takšen tehnični štab, ki bo kos svojih nalog. Če torej Slovenija razpolaga z najboljšimi močmi, potem naj tudi slovenski kolesarski trenerji in funkcionarji sodelujejo o takšnih zadevah kot so sestava reprezentance, spremljevalci, pomočniki, strokovni pomočniki pred in med dirko, skratka tam, kjer je treba dokončno in odločujoče sklopiti in ukrepati. To so dejstva, pred katerimi ne gre zapreti oči!

O organizaciji dirke je bilo že več mnenj. Eni trdijo, da je bilo vse v najlepšem redu, drugi pa spet navedejo grobe napake, med katere sodi prav gotovo zmešnjava na ciljih posameznih etap. O tej neodgovornosti smo že spregovorili v prejšnji številki našega lista.

Sicer pa moramo priznati, da je bila organizacija dirke solidna, kar je potrdil tudi uradni delegat Mednarodne kolesarske federacije, ki je spremljal celotno dirko od starta do cilja v Mariboru. Gostje iz NDR so opozarjali naše vodstvo, da večkrat precej naivno in proti pravilom pomaga našim reprezentantom med vožnjo, ki ne pozna privilegijev za domačine. Vemo, kaj vsega

se lotijo drugod po svetu, pa naj bo to profesionalni »Giro« po Italiji ali amaterska dirka Praga—Berlin—Varšava, vendar to gotovo zmanjšuje ugled dirke.

Letošnja dirka »Po Jugoslaviji« je povsem tem vendarle dokaj uspešna. Doživeli smo zmago Boltežarja, veliko slavje Ronerja na Vršiču in konec koncev tudi drugo mesto Jugoslovije med moštvimi ne pomeni poloma. Če te premaga tako ugleden nasprotnik kot so slovit kolesarji iz NDR, res ni treba s sklonjeno glavo zapuščati tekmovalne arene, čeprav je res, da bi bilo lahko tudi narobe.

Šahovski komentar

RAZMIŠLJAMO IN PREDLAGAMO

Slovensko prvenstvo je v polnem razmahu. Ze od prejšnjega četrtka se šestnajst izbrancev bori za prva tri mesta, ki vodijo na šampionat SFRJ (prvak) oziroma na državni polfinale (drugi in tretji). V skladu z vsemi pričakovanji je bil že začetek presenetljivo razburljiv, predvsem po zaslugi nekaterih mojstrskih kandidatov z mojstrsko močjo in tako že s čednim številom zmag nad mojstri raznih kategorij, samo naslova mojstrov nimajo.

Pustimo zdaj ob strani sleherno napovedovanje, čeprav so tisti, ki so še pred startom potihoma grozili, doslej v glavnem držali besedo, namesto tega pa se lotimo razmišljanja ob robu samega prvenstva. Nekaj dejstev je namreč takih, da jih je treba vreti na papir oziroma pod dlanogled.

Na turnirju se je končno zbralo 16 igralcev, čeprav jih je prvotni plan predvideval 18. Primanjkljaj za dva niti ni tako strašen, če ne stvari takoj prikažejo v nekoliko drugačni luči. Osnovni seznam je obsegal 17 imen, kajti mladinec Musil se je dvakrat kvalificiral za slovensko prvenstvo, prvič kot zmagovalac januarkega turnirja mladih prvokategorikov v Mariboru in drugič kot slovenski mladinski prvak za leto 1963. Ze vnaprej je bilo jasno, da nekateri upravičenci ne bodo prišli na bojišče. In res jih je kar šest odpovedalo (Parma, Pirc, inž. Vidmar, Ankerst, Malešič in Musil). Ker pa je organizator to pričakoval, je pravočasno predvidel šest rezerv. Toda tudi tako si ni veliko pomagal, saj sta se oglašila le dva in povečala število sodelujočih na 13. Zdej je bilo treba turnir pač po vsi sili zakrpati (kot letos že mariborski polfinale in nato iz ljubljanskega in jeseniškega polfinala narediti le enega) in vključiti še dodatne rezerve, da bi naposled le dobili 16 mož, voljnih igrati za naslov republiškega prvaka. Ali ni to malce žalostno?

Zakaj je zanimanje za slovensko šahovsko prvenstvo manjše, kot pa je dejanska moč slovenskega šaha, ki je v zadnji dobi za beležil nekaj lepih uspehov in nakazal možnosti še za nadaljnji napredek? Razlogov bo več, na prvem mestu med vsemi pa bo ta presneti čas. Turnirji namreč preveč odtegujejo igralce od delovnih mest, zlasti, če je teh turnirjev nekaj zapovrstjo. To danes skoraj ne gre, vsekakor teže kot včasih, ta ali ona se sploh ne more odtrgati. Ljubljancem so relativno še na boljšem, ker lahko delajo in popoldne igrajo prvenstvo. Toda to je strahovit napor, zaradi katerega so v finišu že velikokrat ostali brez sapa. Za zdej je ljubezen do šaha še močnejša, jutri pa bo morda tudi že

kateri izmed njih postal raje samo gledalec, čeprav je leta in leta investiral v šah.

Tu bo treba nekaj pokreniti, vendar sama organizacija tega ne bo zmogla, saj se mora, gledano v celoti, boriti še z drugimi problemi, predvsem s prostornimi in denarnimi. Na »pomoč« bodo morali še drugi činitelji, da bi lahko ta gordijski vozec presekali s skupnimi močmi. Kako, je seveda težko reči. Nikakor pa ni mogoče vsega zahtevati samo od igralcev, ki že tako prispevajo veliko svojega prostega časa in marsikdaj tudi kak dan dopusta.

Nekaj pa vendarle lahko stori organizacija že takoj, namreč, da spremeni oziroma poenostavi tekmovalni sistem. Če zadošča za vso Jugoslavijo en sam polfinale, zakaj bi potem morali ravno v Sloveniji biti (četudi samo na papirju) trije. Če velja za vso Jugoslavijo, da so delno že republiška prvenstva kvalifikacija, čemu ne bi analogno dali ustreznega mesta pri nas okrajnim prvenstvom? Tako bi prihranili nekaj denarja, pa tudi nekaj časa, ki postaja vse bolj dragoceno. Možno je tudi še drugače: odprto slovensko prvenstvo, na katerega bi imeli prost vstop vsi od kandidatov navzgor, potem pa še nekaj igralcev po takih ali drugačnih kvalifikacijah. Seveda bi bilo treba seči tedaj zaradi verjetno višjega števila sodelujočih (nad 20) po skrajšanem tekmovalnem sistemu, ki ima za zdej nezaseženo več sovražnikov kot oboževalcev.

Zelo verjetno bodo naši prijatelji šaha še nadaljnje možnosti za spremembo tekmovalnega sistema. Najboljše, najbolj praktično med njimi, ki bi najbolj ustrezala času, v katerem živimo, hkrati pa upoštevala, da smo Slovenci kot Jugoslovani člani druge šahovske nacije na svetu, bi kazalo zato čim prej izluščiti, upoštevati in realizirati.

TUDI ROKOMETAŠI NA STARTU

Rokometna igrišča bodo oživila

Te dni so se ostalim športnikom pridružili tudi rokometiši, ki so pričeli s prvimi tekmi v novi sezoni. Za začetek so seveda nastopili le nekateri, saj so na sporedu le tekme za rokometni pokal, ki se počasi približujejo zaključnemu delu. Danes so pri moških na vrsti četrtfinalna srečanja, pri ženskah pa že polfinala. Vse ostale tekme bodo najboljši v tem tekmovalnem odigrali med tednom v prvenstveni sezoni.

Ze prihodnjo nedeljo pa bodo morala vsa rokometna moštva širom naše republike stopiti na rokometna igrišča in pričeti s prvenstvenimi tekmami. Seveda bodo kot vedno v središču pozornosti tekme republiških lig. Tako pri moških kot pri ženskah bo v republiški ligi igralo po 10 najboljših. V zadnjem rokometnem prvenstvu je bila moška republiška liga razdeljena na dva dela. Tokrat pa se bo najvišje republiško tekmovalno odvijalo v enotni ligi. Ze prvi pogled na imena deleženčev nas prepričuje, da tako kvalitetnega tekmovalstva v naši republiki že dolgo nismo imeli. Ze lansko prvenstvo je pokazalo, da smo mimo dolga leta najboljše Olimpije in še nekaterih drugih dobili odlična moštva tudi v manjših krajih. Največje presenečenje lanskega prvenstva je bila seveda zmaga Partizana iz Slovenj Gradca, ki tudi letos najbrž ne bo starostno preveč upov. Bilo bi preveč presenečevali možnosti, ki jih imajo posamezna moštva in bo najbolje počakati do prihodnje nedelje, ko se bo pričel prvenstveni ples in že po nekaj kolih bomo lahko ocenili, katera so moštva, ki se bodo potegovala za najboljša mesta.

Prihodnjo nedeljo se bodo pričele tekme tudi v ženski republiški ligi. Deset moštev bo skušalo v medsebojni borbi čimbolj uveljaviti svoje znanje in pokazati, katero je najbolje izkoristilo počitek za temeljite priprave.

Ni manjše zanimanje kot za republiško ligo pa bo tudi za ostala rokometna tekmovalja. Letos se bodo namreč nižja tekmovalja odvijala v treh konskih prvenstvih — Primorsko, Stajersko in Ljubljansko. Še nižja tekmovalja bodo medobčinske in občinske lige. Tako smo končno dobili shemo, po kateri bo uvrstitev iz nižjega v višje tekmovalje najbolj naravna. Dokončno bodo odpravljene kvalifikacije, ki so največkrat povzročale največ hude krvi in bodo moštva, ki bodo v prvenstvenih srečanjih pokazala najboljšo formo, v prihodnji sezoni lahko avtomatično nastopala v višjem tekmovalju.

Prihodnjo nedeljo bodo torej za živila rokometna igrišča širom naše republike, prazna pa bodo ostala šele v drugi polovici novembra, ko bo zaključen prvi del prvenstvene sezone.

V moški republiški ligi bodo igrali: Slovan, Olimpija, Mladost (Kranj), P. Tržič, Rudar T., Bra-

nik, Kovinar (Maribor), P. Celulozar (Videm-Krško), P. Slovenj Gradca, P. Krim.

Pri ženskah pa: Slovan, Svoboda, Mladost (Kranj), P. Šiška, P. Črnomelj, Branik, Drava, P. Brežice, P. Koper, P. Piran.

AVTO-MOTO DIRKE
V PORTOROŽU

Izredna konkurenca

Avto-moto zveza Slovenije je do danes sprejela že kar 107 prijav tujih dirkačev. Po posameznih kategorijah so razvrščeni takole: 50 ccm 6, 125 ccm 16, 250 ccm 25, 350 ccm 18, 500 kub. cm 17, prikolice 8 in avtomobilne formule Junior 17 prijav. Prijavili so se dirkači iz 12 držav. Prijave še vedno niso zaključene in prireditelj pričakuje, da bodo letos startali v Portorožu še mnogi znani dirkači, ki so svojo udeležbo že obljubili. Najbolj znana imena na letošnji dirki so: v kategoriji 50 ccm Parloti (It) na Tomosu in Esser (Dn), zmagovalce Opatije na Hondi.

125 ccm Roth Tohatsu, švedski prvak Svensson na Ducattiju in Esser na Hondi, 250 ccm Patriniani (It) na Moto Moriniju, Campanelli (It), Švicar Sauter in Nizozemec Beer. Po vsej verjetnosti bo nastopil tudi svetovni prvak Provinji (It) na Moto Moriniju, 350 ccm Moloy (N. Zel), Robinson (Avstral), Rihter (A) in Esl Lenz (A), rekorder škofeljske proge. Nastopila bosta tudi prvak Zahodne Nemčije Klaus in zmagovalce Portoroža 1962 Skot Aitken, 500 ccm. Razen dirkačev iz kategorije 350 ccm bo nastopil še Sved Jonson, ki je letos 7. do 8. na svetovni lestvici. V kategoriji prikolice bo na startu vsa evropska elita na čelu z Camathiasom, vicešampionom sveta in zmagovalcem Portoroža 1961 in 1962. Mlomo njega so znani še Nemece Rifter, Clark in Payne (VB), Nemece Apeit, domačin Šnajder ter Butseher (Zn), 4. na svetu.

Največ pregledav na povzročijo start avtomobilov formule Junior, kjer bodo morali verjetno tekmovalje razdeliti na dva predteka in finale. Prijavila se je popolna ekipa Wartburg iz NDR, trilateralna belgijska ekipa, avstrijski državni prvak in rekorder opatijske proge Arens ter Anglez Paddy.

Portoroška proga je dolga 5750 m, najmanjša širina cestišča je 6 m, največji vzpon pa 8 odstotkov. Cestišče je na vseh dolžini asfaltirano, ter ima 9 ostrin, ter 12 blagih zavojev. Tekmovalci v kategoriji 50 ccm morajo prevoziti 10 krogov, v 125 ccm 12, v 250 ccm 12, v 350 ccm 15, v 500 ccm 15, pri prikolicih 12 in avtomobilu 15 krogov. Zaradi izredne konkurence na letošnjih dirkah prireditelj pričakuje veliko zanimanje gledalcev in bo pred dirko dal vsem še vsa potrebna navodila.

Pionirsko prvenstvo SFRJ v plavanju

PIONIRJI, ČESTITAMO!

Končno je prvenstvo republikanskih reprezentanc za naslov najboljšega moštva v Jugoslaviji. Dvodnevne borbe pionirjev so nam pokazale, da imamo Slovenci najboljše mladi rod v državi in da lahko z velikim optimizmom zremo na prihodnost slovenskega plavanja. Rezultati, ki so jih dosegli posamezni tekmovalci, so presegli tudi najbolj optimistična pričakovanja, saj skoraj ni bilo discipline, kjer ne bi bilo rezultata, boljšega od rekorda. Vendar pa se tekmovalci niso zadovoljili samo z rekordi v svoji kategoriji, plavalci so celo bolje od mladinskih rekordov, še več, štafeta 4 X 100 m prosto je celo izenačila članski rekord Slovenije.

Slovenska reprezentanca je bila sestavljena iz tekmovalcev osmih klubov, kar je tudi razveseljivo dejstvo. Sestavljali so jo: Lučka Vodišek, Silva Kostanješek, Mateja Podlesnik, Marina Lenarčič, Joža Kerin (vse Rudar Trbovlje), Janez Nadižar, Viktor Mohorič, Janez Štromajer (Triglav Kranj), Holec Miša, Rož Zdenka, Bojan Vidmar (Ljubljana), Zlatič Dušan in Nevenka (Celuloza Krško), Ropret Mišo, Jovan Deana (Koper), Pahor Dragan (Renče), Udovč Aljoša (Neptun), Arh Slavčič (Bled) in Danev Bojan (Ilirija). Trener reprezentance pa je bil Marin Vidan iz Trbovelj.

Levji delež k zmagi je prispeval vsekakor ženski del reprezentance, med katerimi se je še posebno odlikovala Lučka Vodišek, ki je osvojila 5 zlatih in eno srebrno medaljo in je bila na koncu tekmovalja tudi proglašena za najboljšo tekmovalko. Druga je Silva Kostanješek, ki je osvojila 3 zlate in 3 srebrne medalje. Pionirji niso imeli tako izrazitih posameznikov, pohvaliti pa moramo moštvo v celoti, saj je osvojilo 2 zlati, 13 srebrnih in 2 bronasti medalji, pionirke pa 12 zlatih, 5 srebrnih in 2 bronasti. Edina slaba točka naše reprezentance je bila disciplina 100 m metuljček za pionirje, kjer nimamo nobenega nagrajenca, v vseh ostalih disciplinah pa so se naši predstavniki plasirali med prvo trojico.

Vsi ti uspehi, ki so jih dosegli pionirji pa niso le razveseljivo dejstvo, temveč tudi velika obveznost Plavalni zvezi Slovenije,

da posveti prav pionirskemu plavanju največjo pozornost. Z nadaljnjo načrtno vzgojo lahko od teh mladih tekmovalcev še mnogo pričakujemo.

Ne moremo pa mimo dejstva, da je Plavalna zveza Jugoslavije, kljub temu, da je sklenila posvetiti pionirskemu plavanju največjo pozornost, bila premalo pozorna do tega prvenstva, saj ni bil prisoten niti en član Upravnega odbora, sekretariata ali Komisije za plavanje in je svojega delegata določila na sam dan tekmovalja brzoglavno iz vrst prisotnih plavalnih delavcev. Prav gotovo tako ravnanje ni vzpodbudno za

pionirje in nikakor ni v skladu s smernicami za razvoj plavanja, ki jih je dala prav Plavalna zveza Jugoslavije.

Vse drugačen pa je bil odnos plavalnih delavcev v Kopru, ki so z veliko ljubeznijo in požrtvovanjem organizirali to prvenstvo, na splošno zadovoljstvo vseh prisotnih reprezentanc. Dokazali so, da so sposobni organizirati tudi velike plavalne prireditve. Prav njim gre za hvala, da smo bili lahko priča tako lepi plavalni prireditvi, kakršnih si še želimo. Njim čestitke za organizacijo, pionirjem pa za lepe športne borbe in odlične rezultate.

DRŽAVNO PRVENSTVO V JADRANJU

Fafangel in Kosmina najboljša

Te dni se je v Puli končalo odprto državno prvenstvo jadrnic »Star«. Poleg najboljših jugoslovanskih tekmovalcev so sodelovali tudi tekmovalci Švice, Nemčije, Francije in Monaka. V konkurenci 15 jadrnic je prvo mesto zasedla Kopska jadrnica »Cha-cha III« s posadko Fafangel—Kosmina, drugo mesto je zasedla jadrnica »Vumir« iz Trogira s posadko Budle—Radič,

na tretje mesto pa se je uvrstila posadka Nemčije Sorfenberger—Hizbala na jadrnici »Dijana VI«.

Takoj po državnem prvenstvu se je prav tako v Puli pričelo prvenstvo XVII. distrikta. V petih regatah, v konkurenci 38 jadrnic »Star« iz Nemčije, Švice, Avstrije, Madžarske in Jugoslavije bosta morala kopska tekmovalca braniti naslov prvaka XVII. distrikta 1962.

Mali športni leksikon

Te dni bo izšla v Založbi Poleta dolgo pričakovana knjiga »Mali športni leksikon«. Ta priročnik bo izpolnil dolgoletno vrzel na tem področju in bodo predvsem šolska športna društva, pa tudi drugi klubi na podeželju in drugod tako končno prišli do knjige, ki jim bo pomagala pri gradnji objektov za posamezne športne panoge, pa tudi pri spoznavanju vseh možnosti panog, ki bi jih radi mladim privrženci športa gojili.

Pri knjigi so sodelovali strokovnjaki s posameznih športnih področij in so zbrali vsi podatki, pa tudi krajša zgodovina vsake panoge. V knjigi so tudi načrti in napotki za gradnjo športnih objektov in naprav, tako da bo mladina lahko prišla do igrišč na najbolj enostaven način.

Priročnik lahko naročite v Upravi Poleta, Ljubljana, Mišlošičeva 4.

ATLETSKI DVOBOJ JUGOSLAVIJA : ČSSR

POGOVORI NA STADIONU

Če naj govorimo o včerajšnjem in današnjem dvoboju najbližjih atletov ČSSR in Jugoslavije, potem moramo poseči vsaj nekaj mesecev nazaj, namreč v čas, ko je Atletska zveza Jugoslavije odredila organizatorja te letošnje največje prireditve na področju Jugoslavije. Po hudi borbi med Zagrebom, Celjem in Ljubljano je bila slednji zaupana organizacija. Zlasti v Zagrebu je bilo po tej odločitvi nekoliko hude krvi, medtem pa so se hrvatski atletski delavci že pomirili in so bili ob sprejemu reprezentance ČSSR na zagrebškem letališču prav zadovoljni, ko so lahko rekli: »Vendar enkrat si bomo lahko v miru ogledali lepo prireditev, ne da bi nas pri tem bolela glava.«

Sicer pa, govoriti moramo o češkoslovaški reprezentanci, ne pa naših domačih prepirih. V četrtek popoldne je reaktivno letalo družbe CSA pripeljalo na letališče Pleso 71-člansko izbrano ekipo ČSSR. Že prva srečanja so bila priserena. Večina najboljših gostov smo prepoznali po fotografijah in zlasti markantni Jiri Skobla je bil takoj v središču pozornosti, čeprav so njegova najboljša atletska leta že mimo. Sicer pa nič ne de. Poskrbel je za naslednika, vendar tokrat ne bo okrepljena moška vrsta ČSSR, ampak ženska. 12-letna hčerka je baje prav po očetu, se pravi talent, ki bo lahko potiskal rekordne meje navzgor, tako kot jih je oče.

Vožnja od Zagreba do Ljubljane je hitro minevala ne glede na to, da je bila približno ravno tako dolga kot potovanje na progi Praga-Zagreb, seveda ob precej drugačnem številu uporabljenih konjskih moči. Prva vprašanja so se vrtila seveda okoli bližnjega srečanja, ugotovili smo, da gostje ne poznajo urnika tekmovalja ne glede na to, da jim je bil poslan pred tednom dni, sicer pa smo sploh

ob tem srečanju ugotavljali, da je povprečen dnevni čas pisma iz Praga v Ljubljano 8 do 9 dni.

Češkoslovaška atletika se je pojavila med nami v svoji polni moči. Tako rekoč nihče ne manjka, če zatisnemo eno oko in ne stajemo najboljši atletinje Prikrilove, ki je odpotovala na nekoliko daljšo pot — preko Atlantika na Univerziado v Brazilijo.

Žal pa je goste in tudi zaskrbljene ljubljanske organizatorje tako rekoč od prvega koraka spremljal dež, večje ali manjše intenzivnosti. Prava prav so bili zaradi tekmovalja bolj zaskrbljeni organizatorji, gostom pa je bilo žal, ker vidijo naše lepe kraje le v megleni in

deževni perspektivi. Od vsega začetka je bilo sodelovanje v zvezi s tekmovaljem odlično, zbiranje je bilo opravljeno v rekordnem času in že v četrtek pozno zvečer smo si lahko ogledali startno listo.

Petek so gostje uporabili za lažji trening in vsaj bežen ogled Ljubljane. Čeprav jih nismo zasledovali na vsakem koraku, kar je skoraj profesionalna dolžnost novinarja, je bilo izvedeti mnogakaj zanimivega.

Zvezni kapetan jugoslovanske ženske reprezentance Marko Račić je med spremljevalci gostujoče ekipe spoznal svojega nasprotnika izpred 15 let Lazničko, s katerim sta merila sile na dvoboju Beograd : Praga. Takih znanstev s tekmovalj do-

ma in na tujem je bilo kaj hitro za cel koš. Reči moramo, da nam je bil pri srečanjih z gosti v veliko pomoč češki hokejski trener Kuna, ki te dni zopet prevzema trening igralcev Olimpije. Naš lanski znanec je lepo podkovan tudi v atletiki. Videti je, da ga športi privlačijo nasploh, saj je z atletike kmalu preskočil na kosarko in zapel veliko hvalo Olimpiji, ki jo je videl na tekmi proti Beogradu. Daneu in Bassin mu kar nista šla iz spomina. Kmalu smo ugotovili, da ni edini, ki mu je razen atletike pri srcu tudi kosarka. Vodja reprezentance ČSSR ing. Josef Moc je, ko je slišal o omenjeni tekmi, že izrazil obžalovanje, da je ni mogel videti in bil potolažen šele, ko smo mu povedali, da ni vse zamujeno in da je med njegovim bivanjem v Ljubljani na sporedu še ena prvenstvena kosarka visoke kvalitete.

Atletski funkcionarji ne bi bili atletski funkcionarji, če ne bi takoj našli istih problemov v eni in drugi atletiki. Takoj je prišlo do tega, da je češki strokovnjak igral vlogo razsodnika v »spolu« domačinov o tem, ali naj bosta v Ljubljani dva atletska kolektiva ali eden. Priznati je treba, da odgovoru niso manjkale diplomatske kvalitete. Potem ko je bila napravljena primerjava med Prago in Ljubljano po številu prebivalcev, stadionov in klubov, je bil odgovor, da je dobro, če je en klub, da pa je prav tako dobro, če sta tudi dva. Prednost enega je pač koncentracija sil, dveh pa tudi konkurenca, ki ju spodbuja k nadaljnjemu napredku.

Razporeditev v taboru gostov je bilo pred tekmovaljem zelo dobro, čeprav se zdaleč ne podcenjujejo naše atletike, saj jo morda ocenjujejo celo preveč ugodno. Po hudih debatah po končanem rezultatu pravzaprav ni prišlo do enotnega mišljenja. Menda je bilo sklenjenih tudi precej stav, ki naj bi bile realizirane v glavnem na zaključni večerji po tekmovalju. Sicer pa o prognozah in podobnem govorimo tudi še na drugem mestu.

Ne glede na to, da so te vrstice napisane lepo vrsto ur pred prvim startnim strelom na dvoboju ženskih in moških reprezentance ČSSR in Jugoslavije, že lahko trdimo, da je to prvo srečanje na ravni reprezentanc po letu 1936 že doseglo svoj namen, če v tem trenutku še ne v sportnem pomenu, potem pa prav gotovo kot važna etapa v spoznavanju športnikov dveh prijateljskih držav kot ena od spoji prijateljskih vezev med narodi ČSSR in Jugoslavije.

Prihodnosti razmerje spreminjalo le nam v škodo. Pri moških pa bi na osnovi istega pokazatelja lahko sklepali na status quo, če ne bi bilo vendarle zopet pri ČSSR, sicer kvalitete, ki daje seveda več upanja tudi na nekaj vrhuncev.

OBISK V JUGOSLOVANSKEM TABORU

Mnogo je problemov in pomanjkljivosti

Pred samim dvobojem smo se ogledali v jugoslovanskem taboru. Obisk ni bil ravno v najuspešnejši zvezi z dvobojem s ČSSR. Bolj nas je zanimalo mnenje atletskih delavcev o atletiki pri nas na splošno. Za razgovor smo zaprosili nekdanje državne reprezentante, ki sedaj vodijo delo naših atletov, zveznega kapetana za moške Vecka Ilića, zveznega kapetana za ženske Marka Račića in trenerja Janeza Gabrška.

O pogojih za delo atleta nekoč in danes nam je tov. Ilić povedal naslednje:

— Glede atletskih naprav, stadionov, stez in ostalih priklon, so danes pogoj gotovo precej boljši. Tudi razumevanje za atletiko je večje; ne nazadnje pa je na razpolago tudi boljši strokovni kader. Poudariti pa moram, da je to samo v nekaterih krajih, marsikje pa je bilo včasih precej bolje kot je danes. Ker smo že v Ljubljani, se ustavimo najprej pri njej. Včasih je bila Ljubljana močan atletski center, ki je vrsto let dajala veliko število reprezentantov. Sedaj je vsako leto slabše. Na primer: steza na stadionu Ljubljane je ponekod prerastla v travo, trener Gabršek ne prejema redno plače itd. Ravno ta klub se je povzpeli na zavidno raven in danes imena Span, Hafner, Kovac in Rojko niso neznana. Pri Olimpiji ni stanje nič bolj razveseljivo. Nasprotno pa Maribor in Celje postajata vsak dan močnejša. V Srbiji je takšen primer nazadovanja Cuprija, v Hrvatski Split, vsak dan pa se pojavljajo še novi primeri. Poleg tega pogostje imamo današnji vrhunski atleti tudi štipendije, česar včasih nismo poznali, na pripravah stanujejo v hotelih, vozimo jih z avtobusi, včasih smo stanovali po internatih in solah bilo pa je gotovo več entuziazma, več poštvo-

valnosti in več iskrene želje za uspehi. Vseeno, kjer smo imeli letos priprav, je res idealen kraj, samo po mojem mišljenju je Hotel Paka prekomforten za športnike.

BEOGRAD na primer je vedno manj dober srednje in dolgočasne, kjer sta imela beograjska kluba primat v državi. Včasih smo trenirali po parkih, brez slatične in brez toplega čaja, danes ko pa imajo atleti vse pogoje, vseeno ni pričakovanih rezultatov. Iz vsega tega sledi, da so danes pravzaprav pogoj za vrhunsko atletiko boljši, ne moremo pa tega trditi za množičen razvoj atletike. Pri nas kolajše vedno še dajejo hitega kadra kot drugod, pa tudi ne morejo sprejeti vseh, ki bi se želeli ukvarjati z atletiko. Tu pa so ukoreninjenosti vse naše slabosti, ker med vrhom in zaledjem ni prave povezave.

O problemih pomanjkanja dobrih sprinterjev pa misli tov. Račić takole:

— Največja pomanjkljivost je seveda premajhna selekcija, za kar leži krivda na sploh. Verjetno pa je kriv tudi naš sistem treninga, kjer se vedno samo tavamo. Reči moramo, da naši trenerji vedo precej, toda vse to je premalo dognano in preveč različnih konceptov. Sprinterje, ki se pojavijo sami, prijelimo do neke meje 10,5 do 10,8 naprej pa ne pridemo več. Ravno pri tem zadnjem vrhunskem »pilje-nju« nam še precej manjka. Upajmo da bomo kmalu prebrdili tudi te težave in da ne bomo ostali le pri tem, kar imamo, ker ne moremo ravno reči, da nam manjka talentov.

Zadnja leta se pojavlja problem, da nekateri naši tekaci prav bežijo od tekmovalj. Od kod to izvira, pa nam je razložil tov. Gabršek:

— Najpogostejši vzrok tega so

pogoji v katerih delamo. Za vrhunski rezultat je potrebno trdo delo, ki pa ga zaradi vseh res težkih pogojev ne moremo opraviti. Za na začetku atletove poti leži včasih krivda za strah pred startom. Če atlet na začetku pride v dober klub, je teh težav manj, če pa pride v slab klub, še je težje reši iz vsega. Poleg tega pa imamo tudi mnogo primerov, jaz imam 10 Hafnerjev in 10 Spanov, bi lahko zadržali kriterij, ker bi mi na koncu še vedno ostal

atlet, ki bi držal in dosegel vrhunski rezultat. Tako pa imam le enega Spana, enega Hafnerja in enega Kovaca, kaj mi torej preostane drugega kot da delam tako, kakor delam. Pri takšnem delu pa ne moreš vedeti ali je dobro ali ne preveč obremenjevati tekmovalca. Moja velika želja je, da bi me kdaj poslali s Spanom tudi na kakšno tekmovalje v tujino, kjer bi lahko videl precej in se še marsičesa naučil. Žal pa tudi v bližnji prihodnosti ni kakšnih večjih izgledov za to.

Rekorder Skobla je vrgel le malo manj kot 18 m

REKORDER V DISKU DANEK LUDVIK

V treh letih nad 60 m

S češkimi reprezentanti, ki so nas najbolj zanimali, je tudi češki rekorder v metu diska Ludvik Danek. S svojim rezultatom 60,04 je letos eden najboljših metalcev na svetu. Poiskali smo ga na stadionu in rad je odgovoril na naša vprašanja.

Vaši osebni podatki?

— Star sem 26 let in visok 193 cm.

Kdaj in kako ste se pričeli ukvarjati z atletiko?

— Za atletiko me je navdušil brat. Mogoče se boste začudili, a ukvarjam se z njo šele tri leta. Zato sem svojega hitrega napredka toliko bolj vesel.

Kdaj ste dosegli svoj prvi boljši rezultat?

— Lansko leto sem po dveh letih dela prvič izboljšal češki rekord z metom 57,22. Letos pa sem že dosegel rezultat 60 in celo 60,04.

Zanimalo nas je, kako Danek trenira.

— Treniram pet do šestkrat na teden in to vse leto. Pozimi delam trdo zato, da pridem v sezoni čimprej v formo.

Kolikokrat ste bili že v Jugoslaviji?

— Prvič sem nastopil v Jugoslaviji na PEA v Beogradu. Današnji dvoboj pa v Ljubljani sem prvič in je moj drugi obisk pri va- reči moram, da mi mesto zelo ugaša. Tudi gledalci, kolikor jih je, so me zelo navdušili.

Kaj pričakujete od olimpijskih iger v Tokiu?

— Danes še ne bi mogel reči natančneje. Upam, da bom z resnim delom dosegel uspeh, ki ga zaslužim.

S tem smo se poslovili od simpatičnega, visokega, črnolasega češkega atleta

Danek je letos že presešel 60 m mu zaželeli pri njegovem delu še več uspehov.

Od najmlajše k najstarejšemu

Izbrani ekipe atletov in atletinj ČSSR in Jugoslavije sta pestri po starostnem sestavu, pa tudi po klubiški pripadnosti. Ugotovili smo, da imata obe ženski reprezentanci najmlajše udeležence dvoboja. Gre za skakalko v višino Vero Bernardovo in našo Nevenko Mrinjek, prav tako skakalko v višino in daljino, ki sta obe rojeni leta 1947 in stari torej samo 16 let. Enako starost beleži tudi debutantka Zlata Podmilščak. Pri atletih je prav tako enakost: Žuntar Dragič in Karasi Ivica za Jugoslavijo ter Miroslav Hutter za ČSSR so s svojimi 19 leti še mladinici. Med najstarejšimi, pa še vedno odličnimi, najdemo dva metalca: Josefa Matouška, ki tako rekoč na stara leta ogroža celo svetovni rekord (ima 35 let) in Božidar Miletić, ki je senior naše ekipe s 36 leti. Morda ne bo zamere, če povemo še, da ima

ženska ekipa ČSSR v svojem sestavu 33-letno Mertovo, naša pa celo 35-letno Milko Babović. Tako najmlajšim kot najstarejšim in vsem vmes pa gre enako priznanje: enim pogojno, za bodoče uspehe in uvrstitev v reprezentanco, drugim pa za rezultate in dolge ure, prebite pri pripravi teh rezultatov.

Jugoslovanski moško ekipo sestavljajo tekmovalci 14 klubov, najštevilneje je zastopan Partizan z 11, potem Crvena zvezda z 8 in Klavdivar s 5 reprezentanti. Pri gostih beležimo 15 klubov in največjo udeležbo Dukle z 9 in Rude Hvezde s 5 atleti. Pri atletinjah imamo v našem zastopstvu članice 8 klubov (Mladost je dala 4, Klavdivar 3 in 6 klubov po 2 atletinji). ČSSR ima zastopanih 12 klubov in Ruda Hvezda je »rekordna« 3 predstavnicami.

Športna napoved za srečanje v Ljubljani 1-0-2

Sportna napoved si najbrž s srečanjem atletov ČSSR in Jugoslavije ne bi mogla pomagati, ker sta zmagi gostujočih ekip na dlani. Napravili smo najhno interno stavo, kjer so sodelovali razni aktivni in pasivni udeleženci dvoboja. Za moški dvoboj so napovedali takole:

Trener reprezent. ČSSR Laznička: »25 točk prednosti za ČSSR.«

Zvezni kapetan jugoslovanske moške reprezentance Vecka Ilić: »Zmaga gostov s 36 točkami.«

Hokejski trener Kuna: »ČSSR zmaga s 30 točkami.«

Polefova napoved: »40 točk in več za ČSSR.«

Metalec kopja Božo Miletić: »Kaj več nisem računal in razmišljal o tem, mislim pa, da bo poraz običuten.«

Pri ženskih pa takole:

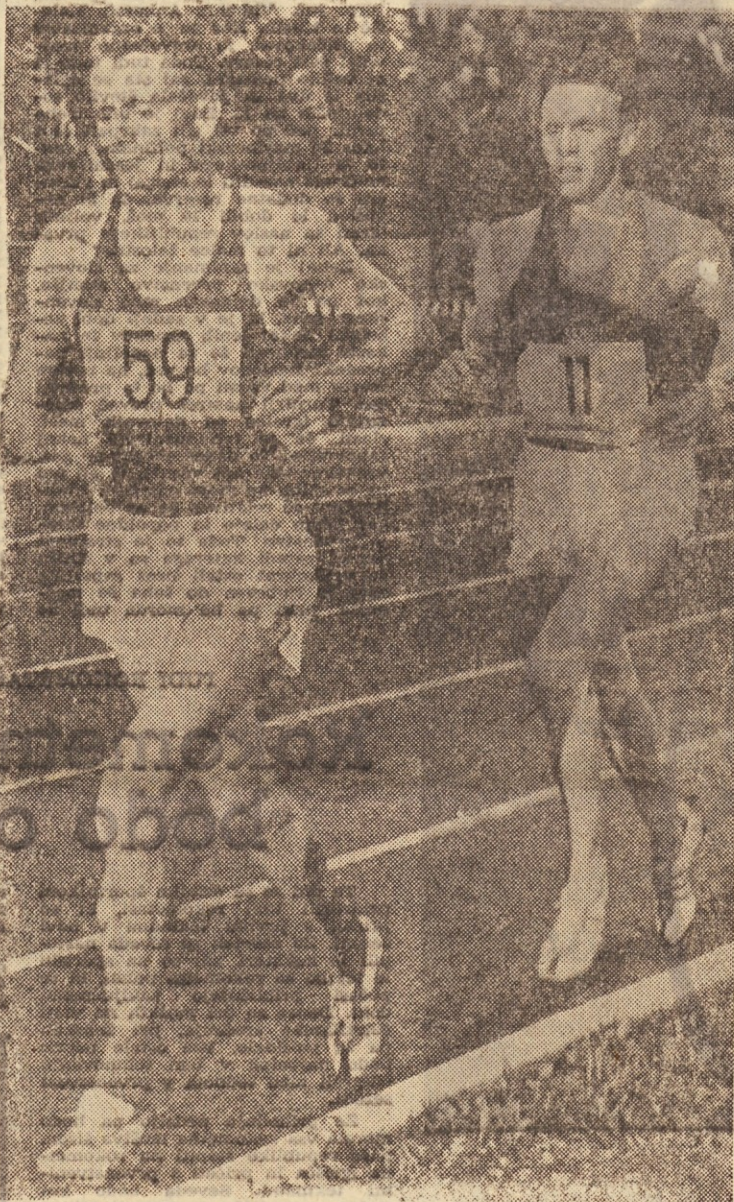
Trener Laznička: »Naše zmago s 30 točkami.«

Zvezni kapetan jugoslovanske ženske ekipe Marko Račić: »Poraz s 37 točkami.«

Polet: »40 točk.«

Skakalki v višino Ljerka Jug in Nevenka Mrinjek: »25 točk in verjetno še več v korist ČSSR.«

Kako je kdo »zadel«, pa lahko berete v poročilu o tekmovalju!

Červan se je za 10 sekund približal svojemu rekordu

Atletika ČSSR na tehtnici

Sedaj ko imamo med nami vsi »smetano« češkoslovaške atletike, je na dlani, da nas zanima, kakšna je pravzaprav ta atletika v državi, kjer gledajo v tem sportu res na desetletno tradicijo in na take atletske bisere kot sta bila zakonca Zatopek. Za začetek lahko ugotovimo, da je osnova iz katere lahko potem črpajo take ekipe kot je ta v Ljubljani, precej večja kot pri nas. Približno 20.000 registriranih atletov in atletinj ob tem pa precejšnja koncentracija kvalitete, zlasti v vojaškem klubu Dukla — Praga, nadalje pa še v Rudi Hvezdi, Dinamu, Slaviji in Spartaku.

Če nam je dovoljena primerjava, potem smo jo za množičnost napravili v veliko korist ČSSR. Nič ugodnejši za nas tudi niso rezultati primerjave najboljših atletov. Slučajno imamo na voljo lanskoletne pečetice, najboljših atletov ČSSR (spet primerjava — jugoslovanski za leto 1962 se nimamo). Kot merilo smo vzeli rezultat desetega jugoslovanskega in ugotovili, da bi se ta naš deseti najboljši pri naših današnjih gostih lahko odrezal. Samo v eni panogi (klavdivu) bi bil devet, v eni (3000 m zapreko) deseti tako kot pri nas, sicer pa bi se uvrščali prav tja do 17. mesta (300 m v povprečju bi bil za 11 mest slabši kot v Jugoslaviji, torej na 21. mestu). Se precej bolj klavdivna bi bila bilanca atletinj, kjer bi bila najboljša deseta na 12. mestu (400 m), najslabša pa kar na 50. (višina), medtem ko bi bil povpreček nekje pri 31. mestu. Malo se nam obraz razjasni, če vzamemo najboljši pri nas in ČSSR. Prvi jugoslovani bi bili devetkrat prvi tudi v Pragi (upokojamo tudi atletinje), povprečno pa bi bila uvrstitev pri moških med 3. in 3. mestom, pri ženskah pa na 3. mesto.

Gornje primerjave nam povzročajo, da se piramida rasti množičnosti preko srednje kvalitete do vrhunse v atletiki ČSSR dviguje mnogo bolj skladno in geometrično pravilno kot pa pri nas, kjer nam je nezadovoljiva že osnova te piramide, potem pa sploh pravzaprav ne gre več za piramido, ampak za nemočno deformirano telo, ki ima sicer čisto nogo, vendar precej šibke, v trupu je približno taka kot osa, v vrhu pa ne bi posebej izgubljali besed.

In perspektive? Samo en podatek. Gre namreč za bližnje perspektive. Povprečna starost reprezentance Jugoslavije in ČSSR je naslednja: pri moških za ČSSR 26,

AKTUALNO

V čem je vzrok trenutnega nazadovanja kvalitete slovenske odbojke, nekdanje ene najkvalitetnejših športnih panog v Sloveniji? Cepitev sil in malomarna skrb za vzgojo novega kadra je le odraz sedanjega stanja! Ing. Vlado Škerbinjek: Potrebno je vztrajno in načrtno delo!

Odbojka zahteva resno in načrtno delo

Pred leti je bila odbojka ena najbolj popularnih in kvalitetnih športnih panog v Sloveniji. Spominimo se samo zanimivih in kvalitetnih tekem članov in članic, tako v Mariboru kot v Ljubljani, ki so odločale o prvem mestu v zvezni ligi. Tudi zanimanje gledalcev je bilo izredno, saj so bila igrišča napolnjena do zadnjega kotička. Če k temu pripišemo še to, da je na republiškem prvenstvu mladincev in mladink nastopilo tudi po deset moštvo, so nam bili uspehi slovenske odbojke bolj ali manj povsem razumljivi. Vsega tega pa ne moremo več trditi zadnjih nekaj let. Po prenehanju aktivnega nastopanja nekaterih najboljših igralcev, se je slika povsem spremenila. V Sloveniji imamo sedaj sicer večje število odbojkarških klubov, vendar le povprečne kvalitete in si tako nikakor ne moremo prirediti nekdanjega ugleda. V ženski zvezni ligi nimamo predstavnikov, v članski konkurenci pa sta Ljubljana in Hoče povsem nenevarna tekmeča, na republiških mladinskih prvenstvih pa tekmujejo le po tri do štiri moštva.

Da bi izvedeli kaj več o sedanjem stanju smo zaprosili enega nekdanjih najboljših jugoslovanskih odbojkarjev in še vedno aktivnega igralca ing. Vlada Škerbinjaka, da nam posreduje nekaj svojih misli, o odbojki v Sloveniji.

Ko govorimo o slovenski odbojki nasploh, si moramo biti predvsem na jasnem z vprašanjem, ali je slovenska odbojka zares nazadovala, ali pa gre samo za stanje, ki je bolj ali manj trenutnega značaja.

Rezervirano za bralce

SE ENKRAT MILIJONI V MORJU

Na naš uvodnik »Milijoni v morju« v 32. številki Poleta smo prejeli odgovor projektanta kopenskega bazena inž. Romana Čelika in invest-biroja iz Kopra, ki ga objavljamo v nekoliko skrajšani obliki.

1. Morska obala v Zavrčju pri Kopru je urejena iz sredstev za turistične objekte. Upoštevanje potreb tekmovalcev doslikar, spreminja lastnosti bazena v škodo navadnih kopalcev. Zato je potrebno upoštevati potrebe obeh. Mimo tega je projektant upošteval še posebne okolnosti gradnje v morju. Po opazovanjih v letih 1960 in 1961 je bila v koprskem zalivu najvišja morska gladina 128 cm, nad geodetsko ničlo in najnižja 76 cm pod geodetsko ničlo. V poletnih mesecih se je ta višinska razlika gibala med plus 96 in minus 69 cm. Po podatkih v literaturi je razlika dosegla celo plus 166 in 112 cm. V letih 1960 in 1961 je torej bila razlika v gladini največ 294 cm, v poletni dobi pa 165 cm. V opazovalni dobi se je najpogostejša plima gibala med plus 40 in 50 cm.

2. Projektant je rob bazena postavil na koto plus 50 cm, ker je ta še nad najpogostejšo plimo in pri osebah v poletnih mesecih čim bližje morski gladini, kar je še vedno 119 cm. Z adaptacijo brez splošja projektanta se je ta globina povečala na 139 cm, da pa ne bi morje preplavljalo terasasto zgrajene ploščadi okoli bazena, bi morali povišati rob bazena na plus 96 ali celo 128 cm. Zanimivo je, da predlog zastopnika plavalnega kluba iz srede aprila tega leta za ureditev starih kamnov ni upošteval nobenega povišanja roba bazena. »Stramota« poplavljenih ploščadi s sedanjo adaptacijo še vedno ni odstranjena, vendar projektant odsvetuje povišanje roba bazena na koto 130 ali celo 170 cm.

3. Projektantova razdelitev bazena na 8 prog temelji na podatkih knjige: Rudolf Ortner, Sportbathen, München 1956, ki jo je kot navodilo za projektiranje dal na razpolago zastopnik Plavalnega kluba. Strmo in število prog navaja avtor na strani 65, po navedbah na strani 114 pa naj bi bili starni kamni najmanj 30 in največ 75 cm nad vodno gladino. Da bi to zahtevo prilagodili nihanju morske gladine v Kopru, je projektant želel razgovor z zastopniki Plavalnega kluba, od katerih pa na tri sestanke s projektantom ni bilo nikogar. Kljub dobri volji projektanta in investitorja do dopolnitve gradnje, ki je v okviru ureditve predvidevala le goli bazen, ni prišlo, ker projektant brez plavalcev ni hotel prejudicirati neprimerne višine starta nad vodno gladino.

4. Izdelane luknje za razdelitev prog po projektantovi zamisli bi moral izvajalec adaptacije na 10 prog tudi »adaptirati« in vsaj tu krivda ne zadene projektanta.

5. Problem »žabje mlake« mora urediti uporabnik urejene obale odnosno plavalnega bazena. Vidna sta res le dva preliva širine 1 m na koto plus 50 cm, ki bosta uporabniku služila takoj ob koncu plime za odtek vrhnjega sloja vode nazaj v prosto morje, če bo odprl za porznilni prelivov, ki onemogočata ob naraščanju plime dotok plavalne vode na drugi strani v bazen. Ob naraščanju morske gladine od oseke do plime, kar se dogaja v Kopru dvakrat v 25 urah, pa pridek v bazen čista morska voda v globini med 100 in 140 cm »kroži« dve betonski cevi premera 40 cm. Ta »kapljica čiste morja« je 1650 kub. metrov vode na vsak meter višinske razlike med plimo in oseko dvakrat na dan. Če bo uporabnik bazena z zapornicami »zaprli« ob koncu plime oba talna izpusta, bo pri plimi plus 100 cm pritisli odtok 50 cm debelega površinskega sloja vode iz bazena nazaj v morje. Ob pravilnem upravljanju z zapornicami talnih izpustov in površinskih prelivov bo uporabnik v nekaj plimnih dobah poplavljal rob bazena, kar se pri takšnem objektu ne bi smelo dogajati. Zmehanizirano okoli starih kamnov ter prog in luknj, ki je pozneje nastala zaradi adaptacije, je pripisati temu, da projektant in uporabnik bazena »Plavalni klub Koper« med gradnjo nista našla skupnega jezika. Po mnenju projektanta torej pada krivda za nesnago v bazenu, ki je očitna še na prvi pogled, na račun upravljalca bazena, ki ne zna ali pa noče pravilno ravnati z odtoknimi kanali, da bi se voda na ta način pravilno menjavala.

6. Ker je sedaj znano, kdo so projektanti takšnih objektov in zakaj so tako projektilni, bi bilo ob kileanju na odgovornost potrebno poklicati še uporabnike, ki ne ravnaajo pravilno z družbenimi sredstvi.

PRIPOMBA UREDNIŠTVA:

Projektant inž. Roman Čelik nam je v mnogočem poljsnil položaj okoli kopenskega bazena. Kljub temu, da se nam zdi, da je mnogo detajlov, ki govorijo o nesolidnosti gradnje, ali pa upravljanju z bazenom. Prav gotovo držimo podatki, ki jih je inž. Čelik skrbno navedel v svojem odgovoru glede gibanja morske gladine v koprskem zalivu. Toda prav tako tudi drži dejstvo, da plima preplavlja rob bazena, kar se pri takšnem objektu ne bi smelo dogajati. Zmehanizirano okoli starih kamnov ter prog in luknj, ki je pozneje nastala zaradi adaptacije, je pripisati temu, da projektant in uporabnik bazena »Plavalni klub Koper« med gradnjo nista našla skupnega jezika. Po mnenju projektanta torej pada krivda za nesnago v bazenu, ki je očitna še na prvi pogled, na račun upravljalca bazena, ki ne zna ali pa noče pravilno ravnati z odtoknimi kanali, da bi se voda na ta način pravilno menjavala.

Namen našega članka »Milijoni v morju« je bil predvsem ta, da opozorimo na nepravilnosti v novem športno-turističnem objektu v Kopru. Morda smo v prvem niletu zavili preveč krivde samo na projektanta, medtem ko je iz njegovega odgovora razvidno, da je kriv tudi uporabnik bazena. Mislimo, da bi bilo treba koprsko kopališče držati v bolj higienskih razmerah, saj v takšnem stanju kot je danes, ni mti športno niti turistično privlačen za številne kopalce.

NAŠ TELEOBJEKTIV

postal prava zbadljivka. Bečelj nima niti enega hotela, ki bi lahko zadovoljili potrebam takšnega tekmovalca. Tekmovalci so bili razvrščeni po sobah nad manjšimi kavarnami in pri za sebnih. Nikjer ni bilo tekoče vode, niti sanitarij, kakršnih smo navajeni. Na kanalu, kjer se je odvijal turnir ni bilo niti pitne vode niti slačilnic, ki bi po prapozicijah morale biti. Povrh vsega se tekmovalci niso mogli niti umiti in so morali na to počakati, da so prišli domov. Po-

pravila in sodnik Volkar iz Ljubljane, ki je bil izmed vseh še najboljši. Vrhovni sodnik — trener Bečelja — je sodil obe odtolčni tekmi domačinov s Hivrom in Riviero in tako očitno prikril rezultat srečanj, da je vzbujal smeh že pri domačih gledalcih. Vrhunec je doseglo njegovo sojenje v odločilnem srečanju z Riviero, kjer je domačine dokončno napravil za zmagovalce. Vsa tri gostujoča moštva so protestirala, vendar vse skupaj ni nič pomagalo. Po mnenju vseh so bili domačini najslabše moštvo, vendar jim je klub temu uspelo zmagati na turnirju in se uvrstiti v II. zvezno ligo. Najbolj je seveda to prizadelo črnogorskega prvaka Riviero, ki je bila brez dvoma najboljša moštvo na turnirju in je nesporno zaslužila uvrstitve v II. zvezno ligo.

Končna razvrstitev ekip na letošnjem turnirju je po mnenju vseh nerealna, zato se bodo vsi udeleženci priklonili na najvišji odgovorni forum. Zanimna nas, kaj bosta po vsem tem ukinila Plavalna zveza Jugoslavije in Zbor vodepotovalnih sodnikov Jugoslavije, da na kakršni koli način popravita veliko napako. Edina in najpraviša rešitev bi bila ta, da se turnir razveljavi in da moštva še enkrat kje drugje podres najugodnejšimi pogoji rešijo vprašanje, kdo je pravi pravzrasti, ki sodi v višji razred tekmovalca.

vemo naj še to, da je »bazena« kar pol ure oddaljen od središča naselja. Se danes nam ni jasno, kako je mogla Plavalna zveza Jugoslavije prepustiti organizacijo Bečelja, ki niti zdaleč ne more nuditi pogojev, pod kakršnimi bi turnir lahko potekel v Hercegovnem, Hvaru ali Ljubljani.

Poseben problem predstavlja sojenje na tem turnirju. Vrhovni sodnik Stojiljković je 15 dni treniral moštvo domačinov in mu seveda ni bilo vseeno, kako bodo njegovi varovanci končali. Poleg njega je sodil še sodnik iz sosednje Subotice, en sodnik iz Osijeka, kateremu so morali igralci iz vode »prišepetavati«

Prav zaradi tega je težko in nehalno podati oceno, ki bi veljala kot splošna obsodba slovenske odbojke.

Prav tako težko gre poslojevati svoje osebo manjšim razmeram v vsej Sloveniji, kajti moje ugotovitve se nanašajo v glavnem na razmere v Mariboru in okolici. Kljub temu lahko nazivamo nekaj osnovnih ugotovitev, ki so tesno povezane s stagnacijo slovenske odbojke:

■ V zlatih časih slovenske odbojke sta bila pri nas samo dva »velika« kluba — Branik in Enolnost, ki sta zbrala v svoji sredini vse elite iz bližnje in daljnje okolice. Danes pa se nasprotno čuti napredek manjših — vaških ekip, ki jih v tistem času ni bilo.

■ V Sloveniji imamo celo vrsto manjših klubov, ki so kvaliteto izredno napredovali in združujejo v svoji sredi celo vrsto povprečno kvalitetnih mladih igralcev, ki pa iz teh manjših kolektivov kvaliteto ne morejo napredovati. Pogledimo samo Hočane, ki so se uvrstili celo v zvezno ligo, pa Fužinar, ZORIS, Mežico itd.

■ V slovenski odbojkarški ligi opažamo cepitev sil na manjše klube. En sam klub nima več samih kvalitetnih igralcev, kajti možnost so s cepitvijo sil za to manjše.

■ Med mladino so vedno bolj popularni športi košarka in roket, ki jo odtujujejo od odbojke. Prav v tem je tudi eden izmed glavnih vzrokov, da odbojka danes nima več množičnega pritoka mladine.

■ Pri odbojki je začetek najtežji in le malo novincev vztraja do prvih uspehov. Moj trener Kosec mi je nekoč dejal: »Ko boš igral odbojko 10 let, boš dober igralec.« To je čista resnica! Mimo tega terja odbojka kader z že dolobčnimi fizičnimi sposobnostmi. Čeprav bi morali pionirji igrati odbojko čez 2 m visoko mrežo, pri nas takšne mreže še nisem videl. Iz tega torej sledi, da zanemarjamo delo z najmlajšimi. Kot lep primer, kako dosežemo uspeh, lahko navedem ekipo »Jugoslavije«, ki je z dolgoletnim skupnim delom ene generacije presenetila z izrednimi uspehi v zvezni ligi. Verjemite mi, da lahko postane večkratni državni prvak samo tisti, ki najresneje dela — kvalitetni in načrtni trening. V zadnjem času dosega isto zagrebška Mladost, ki hiti prav letos tretjemu državnemu naslovu nasproti.

■ Tudi menjava generacije je izredno važen problem. Starejši igralci, ki so igrali tudi več kot 10 let, prenehajo mladega kadra pa ni, ker ga nismo vzgajali.

■ Tudi način ligaškega tekmovalstva ni prispeval k popularizaciji tega športa. Lanskoletni turnirski sistem je bil npr. handicap za našo ekipo, saj v Mariboru nismo od-

igrali niti ene tekme. Rezultati v gosteh so seveda slabši, domači gledalci in ljubitelji odbojke pa pozabijo na ta šport.

■ Pomankanje strokovnega kadra je tudi pri odbojkarškem športu izredno pereč problem. Starejši, izkušnejši igralci, bi lahko velkokrat koristno pomagali in prenašali svoje znanje na mlajši rod. V večini primerov pa so le-ti prepuščeni samim sebi.

Perspektiva slovenske odbojke pa veseo ni tako črna, kot to nekateri skušajo prikazati. Prepričan sem, da z resnim in načrtnim delom lahko napreduje prav vsak kolektiv in da lahko prodre, če že ne v sam vrh, pa vsaj v srednjo kvaliteto jugoslovanske odbojke. Prepričan sem tudi, da bi lahko igralci Hoče, Maribora in Branika, združeni v eno moštvo, predstavljali odlično moštvo, ki bi bilo tri oreh prav vsem ekipam v zvezni ligi.

PISMA iz Slovenije

LENDAVA

(MF) Nogomet — V XV. kolu občinske nogometne lige so bili doseženi naslednji rezultati: Hotiza : Zvezda 0:2, Nafta B : Gaberje 11:1, Gradbenik B : Dolga vas 2:3, Mehanika : Grančar 0:3, Petišovci : Elektro 1:1. Na lestvici vodni Nafta B z 23 točkami pred Zvezdo (Dolina) 22, Petišovci, Grančar in Dolga vas 17, Elektro 13, Hotiza in Gaberje po 8, Gradbenik B in Mehanika po 7 točk.

V prijateljski nogometni tekmi je moštvo Nafta premagalo Gradbenik s 4:2. V drugem srečanju pa je moštvo Rudarja iz Murskega Središča premagalo Gradbenik prav tako s 4:2.

MURSKA SOBOTA

(MF) Nogomet — Na zadnji seji pomurske nogometne podzveze so sklenili, da se bo tekmovalje v pomurski nogometni ligi v novi tekmovalni sezoni odvijalo v dveh razredih. V prvem razredu bo nastopilo 10 moštvo, v drugem pa 6. Tekmovalje se bo pričelo 8. septembra.

KOPER

(IM) Jadranje — Na regatah v tržaškem zalivu za pokal »Nino Favretto« je v konkurenci 20 jadrnic vrste Kadet iz Italije, Anglije, Poljske in Jugoslavije zmagala koprška jadrnica »Julije« s posadko Musić-Orel. Tudi drugo mesto je osvojila jugoslovanska jadrnica, in sicer »Pirka« iz Splita s posadko Krvančević-Benaka, ki sta tudi letošnja jugoslovanska državna prvaka teh jadrnic. Med najboljšimi tujimi jadrnicami so bile poljske, saj so Poljaki zasedli 3. mesto. Dobro uvrstitev je dosegla tudi druga koprška jadrnica »Avgust«, ki je osvojila 10. mesto. V skupno 5 regatah, kolikor jih je bilo, so imeli Jugoslovani kot zmagovalci resneje nasprotnike je v poljskih tekmovalcih. Posebno razveseljivo je, da je slovenska jadrnica s posadko Musić-Orel povsem gladko zmagala in tako dokazala, da imamo tudi Slovenci klub majhni pomorski tradiciji velike možnosti v tem športu. Oba mlada tekmovalca sta iz vrst Favretlove šole, tekmovala pa sta v eni od dveh novih jadrnic, ki so jih Koprčani prejeli od Hrvaške jadrne zveze po državnem prvenstvu v Splitu. Za še nadaljnji večji razvoj slovenskega jadrnarstva v Slovenskem Primorju bi bilo nujno potrebno še večje število takšnih plavnih objektov.

MARIBOR

(PK) Motokros — Na I. mednarodnem štajerskem motokrosu v Svinjci pri Mariboru je startalo 34 vozačev iz Avstrije, Hrvaške, BiH in Slovenije. Tekmovalci so startali v dveh skupinah, vsaka skupina pa je vozila dvakrat. Najboljših petnajst motoristov iz obeh skupin se je uvrstilo v finalni del tekmovalca. Več kot 10.000 gledalcev iz bliž-

nje in daljnje okolice je bilo navdušenih nad finalnimi borbami. Zmagal je zasluženo Avstrijec Walter Leitgeb na malici 250 cm. Rezultati finalnega dela (15 krogov): 1. Leitgeb (A) 30:56, 2. Josi (A) 33:04, 3. Murvin (H) 33:25, 4. Damjanovič (H) 34:17, 5. Hol (A) 34:20, 5. itd. Organizacija tekmovalca je bila odlična. Posebej Avstrijci so bili navdušeni nad slivniško progo, ki je tokrat nadvse uspešno prestala mednarodni ognjenik krst.

Atletika — Tradicionalna teka osvojitve, ki ga je priredil »Partizan« Lovrenc na Pohorju, se je tokrat udeležilo 21 domačih tekmovalcev. Rezultati: Moški (2000 m): 1. Jodi 5:53, 2. Šumer 6:05, 3. Vidmar 6:08 itd. Zenske (700 m): 1. Pilberšek 2:11, 2. Gruskovnik 2:12, 3. Kuhar 2:17 itd.

Tenis — Z državnega prvenstva v Beogradu so se vrnili mladi igralci Branika, ki so dosegli izreden uspeh, saj sta se prvici po vojni kar dvakrat mariborska tekmovalca uvrstila med prv. šestnajstoricjo. Grmovšek je bil 12., Vodeb pa 14.

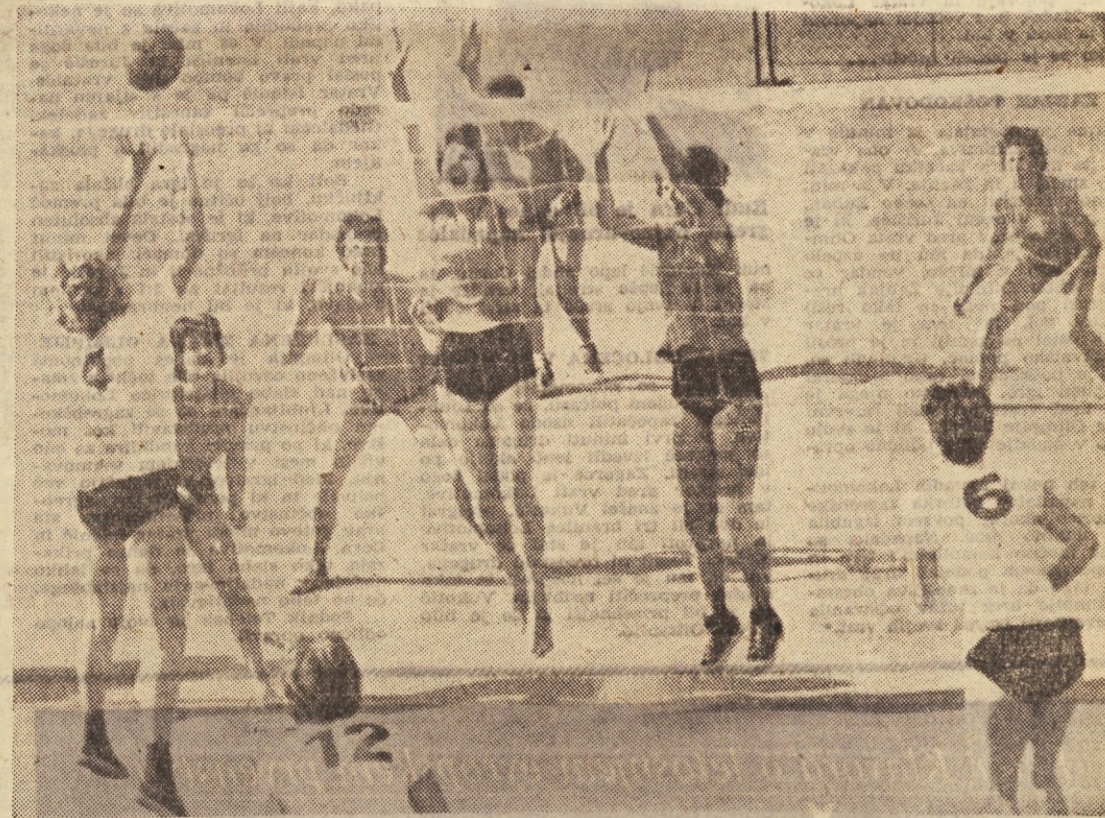
ZAGREB

Balinjanje — Prejšnjaj nedeljo je bilo končan državno prvenstvo dvojic v balinanju. Nastopilo je 14 ekip iz Slovenije in Hrvaške. V četrtfinalu so se plasirale naslednje dvojice: Hajduk I., Rožna dolina, Iskra, Hajduk II., Umag, Lokomotiva, Tabor in Bazovica. Omenjene ekipe so morale doseči dve zmagi, če so se hotele uvrstiti naprej.

Vstop v finale so si priporile: Hajduk I., Bazovica, Lokomotiva in Hajduk II. Rezultati: Bazovica : Lokomotiva 15:13, Hajduk I. : Hajduk II. 15:10, Bazovica : Hajduk I. 15:11, Lokomotiva : Hajduk II. 15:8. Končni vrstni red: 1. Bazovica (Rijeka), 2. Hajduk I. (Zagreb), 3. Lokomotiva (Ljubljana), 4. Hajduk II. (Zagreb).

JAVORNIK

(UP) Planinstvo — V nedeljo dopoldan je bila v prisotnosti okoli 200 planincev otvoritev novega modernega Staničevega doma (832 m) pod Triglavom. Dom so zgradili marljivi javorški planinci Planinskega društva Javornik-Koroška Bela. Staničev dom je ena najlepših postojank v naših gorah, predvsem pa v Triglavskem pogorju. Planinsko društvo Javornik-Koroška Bela, ki je v preteklosti obnovilo že Dom na Pristavi in Dom na Krmu je z otvoritvijo Staničeve kote — planinske postojanke pod Triglavom tudi potestilo 70-letnico slovenskega planinstva in 60-letnico planinstva v Zgornji Savski dolini. Dom je izročil svojemu namenu predsednik SPZ Mirko Fetič. Čestitkam pa so se pridružili tudi predstavniki planinskih društev iz Jesenice, Kranja, Gorji, Mojstrane, Podbrda ter jeseniške občinske skupščine.

Za odbojko je med mladino še vedno dovolj zanimanja

Obisk pri telesnovzgojnih organizacijah

Razveseljiv napredek v Murski Soboti

Kljub kratkemu obstoju je Občinska zveza za telesno kulturo v Murski Soboti dosegla zavidanja vredne uspehe. Njeno uspešno delovanje se vsak dan bolj odraža v telesno-kulturnem življenju na tem področju. Uspelo jim je v kratkem času združiti vse telesnovzgojne organizacije, klube in društva ter prevzeti skrb za pravilno delovanje. Se pred tem pa so si zagotovili lasten, dober vodstveni kader. To jim je vse v celoti uspelo in danes predstavlja Občinska zveza za telesno kulturo v Murski Soboti zares močan telesno-kulturni organ, ki gre še vedno s smelimi koraki naprej. Da je vse to res, pričajo številna priznanja Okrajne zveze za telesno vzgojo v Mariboru in tudi ZTKS.

ObZTK v Murski Soboti ima v svojem okviru kar 13 strokovnih odborov, od katerih jih 7

celo samostojno vodi tekmovalne za celotno Pomurje. Mimo tega je naloga teh 7 strokovnih odborov, da pomagajo ostalim trem občinskim zvezam v Lendavi, Ljutomeru in Radgoni, da se čimprej osamosvojujejo ter začnejo delovati kot samostojni strokovni odbori. Najbolj uspešen korak je bil storjen v Lendavi, kjer danes že uspešno in samostojno delajo. ObZTK v Murski Soboti ima naslednje strokovne odbore: strokovni odbor za splošno telesno vzgojo, roket, nogomet, košarko, odbojko, hokej na travi, atletiko, strelstvo, judo, tenis, namizni tenis, badminton in šah. Ti strokovni odbori vodijo tekmovalne v pomurskih ligah ter občinske tekmovalce. V Murski Soboti deluje razen teh odborov še Komisija za rekreacijo, katere glavna naloga je športno delovanje v delovnih kolektivih in organizacija delavskih športnih

iger. Izredno uspešno deluje tudi finančna in gradbena komisija. Na področju Občinske zveze za telesno kulturo deluje 14 društev Partizan, 18 šolskih športnih društev, 4 nogometni klubi in 23 strelskih društev. V središču občine so se društva dokaj močno ucvrstila v pogledu kadrov, medtem ko pri osnovnih organizacijah in društvih na podeželju kadri še vedno predstavljajo osnovni problem. Temu se je pridružil še problem športnih objektov, ki jih je zelo malo, pa še tisti, ki so, so zelo primitivni ali pa v slabem stanju. Največji problem pri Zvezi, kakor tudi pri osnovnih organizacijah pa je finančno vprašanje. Da bi se telesna kultura na tem področju še bolj razvila, je Izvršni odbor izdelal bogat program dela, po katerem naj bi se ob pomoči vseh merodajnih forumov v raznih tečajih in seminarjih uspo-

sobilo kar največ potrebnih strokovnjakov. Občinska zveza si močno prizadeva, da bi bil pri Občinski skupščini preko Sveta za telesno kulturo formiran sklad za telesno kulturo in obični. S tem bi bil rešen pereč problem finančnih sredstev in omogočena bi bila gradnja potrebnih športnih objektov po vrstnem redu, kot to predvideva plan za gradnjo športnih objektov pri ObZTK.

Veliko truda je bilo vložene tudi v to, da bi v sami Murski Soboti ločili kvaliteten šport od množičnega. V tej smeri je bilo že mnogo posvetovanj, ki pa za zdaj še niso prinesla zazeleznega uspeha. Vsi pa upajo, da bo kmalu rešen tudi ta problem in da bo telesna kultura v Murski Soboti napravila še večji kvaliteten korak naprej in to v najbližji prihodnosti.

Franc Mašec

II. ZVEZNA NOGOMETNA LIGA

CLIMPIJA PRESENETILA V ZAGREBU

Čelik : Maribor 1:0 (1:0)

LESTVICA II. ZVEZNE LIGE - ZAHOD

Čelik	3	3	0	0	4:1	6
Sloboda	3	2	1	0	12:8	5
Maribor	3	2	0	1	8:2	4
Zagreb	3	2	0	1	5:2	4
Olimpija	3	2	0	1	6:3	4
Borac	3	2	0	1	8:6	4
Šibenik	3	2	0	1	6:5	4
Istra	3	2	0	1	6:7	4
Borovo	3	1	1	1	6:6	3
BSK	3	1	0	2	7:6	2
Lokomotiva	3	1	0	2	4:6	2
Sparta	3	0	2	1	4:6	2
Famos	3	0	2	1	3:6	2
Varteks	3	0	1	2	2:5	1
Bosna	3	0	1	2	2:10	1
Slavonija	3	0	0	3	3:7	0

ZENICA, 1. septembra. — Zenica, mesto železa in industrijskih gigantov, je pred koncem tedna živela samo še za nedeljski derby zahodne skupine II. zvezne lige med zagrebčani domačega Čelika in Maribor. Po tem, ko so domači nogometaši pred štirinajstimi dnevi precej srečno izvajali obe točki proti drugemu slovenskemu predstavniku Olimpiji in pred sedmimi dnevi odnesli razmeroma nepričakovano ves izkupicek iz vročega Osijeka, so jim zrasla krila. Trener Čelika Kašanin je ves teden marljivo vadil s svojimi varovanci in po našem prihodu v Zenico smo izjavili, da je njegovo moštvo za težko srečanje proti Mariboru bolje pripravljeno kot kdajkoli prej.

PONOVNO S FIRCEM

In Mariborčani? Bogo Pirc, v zadnjem času domala nerešljiva uganaka mariborskega drugoligaša, je kar čez noč demantiral vse izja-

ve o tem, da bo obesil kopačke na ključ in že od ponedeljka naprej s podvojeno močjo vadi. Tega so bili seveda še posebej veseli mariborski ljubitelji nogometa, ne nazadnje pa tudi tehnično vodstvo vijoličastih, saj je napadalna petorka v Zenici po daljšem času lahko ponovno nastopila v stari in dobro uigrani formaciji.

In kot da bi tudi vreme hotelo prispevati svoj delež k velikemu nogometnemu spektaklu, je v nedeljo dopoldne po nekajdnevem dežju

ČELIK : MARIBOR
1:0 (1:0)

ČELIK: Stijović, Dervić, Čubrilo, Barjaktarević, Teljigović, Draško, Radičević, Lakatoš, Malešević, Bilić, Nikolić.

MARIBOR: Vabič, Jovanović, Tolić, Čeh, Grubišić, Bolfeč (Kreac), Marković, Prosen, Arnejčič, Pirc, Gajšek.

STRELEC: v 10. minuti Lakatoš.

SODNIK inž. Franković iz Zagreba, mejna sodnika Katulić in Arneri (oba Zgb). Gledalcev 7000.

Izza Smetovih planin posijalo vroče sonce. Bilo je pravo »nogometno« popoldne in stadion na Glatuš je obkolila več kot 7000 ljubiteljev nogometa iz bližnje in daljne okolice, ki so vroče želeli zmago svojih ljubljencev.

NAPADALCI VIJOLIČASTIH BREZ MOČI

Derby srečanja po navadi ne prinesejo dobrega nogometa. To se je danes ponovno v Zenici izkazalo. Gledali smo sicer izredno oster in dinamičen nogomet, akcije obeh moštev pa so bile v večini primerov netočne in so se odvijale le med obema kazenskim prostoroma.

Cepprav so domačini odšli na odmor s prednostjo enega gola, so imeli Mariborčani v prvem delu več od igre. Napadalcij vijoličastih pa niso ponikli dobrih igrar iz zadnjega reda. Posebno Gajšek je bil na levem krilu izredno nerazpoložen, pa tudi Pirc ni bil tako prodoren, kot smo ga bili vajeni gledati v splošnoizrednem delu prvenstva.

Vratar Stijović tako v prvem polčasu ni imel posebno težkega dela. V njegovem kazenskem prostoru je bilo »vroče« samo dvakrat. Prvič, ko je Arnejčič v 15. min. z glavo iz neposredne bližine streljal vratarju naravnost v roke in pozneje še v 32. min., ko je Gajšek okleval in bil izkoristil odlične podaje Markovića z desnega krila.

IZREDNI VABIČ

Napadi domačinov so bili le redki, bili pa so izredno nevarni in obramba Maribora je prišla teško na kraj s hitrimi napadalcij Čelika. V enem takšnih napadov je Čelik dosegel prvi in edini gol. Malešević je prodiral proti kazenskemu prostoru Mariborčanov in podal

uporabno žogo v prazni prostor. Grubišić je za hip izpustil Lakatoša, to pa je bilo dovolj, da je prefinjeni napadalec domačinov s kakšnih osem metrov porinil žogo nad Vabičem, ki se mu je smelo vrget pod noge.

Nekaj časa smo potem gledali izenačeno igro obeh nasprotnikov, v drugem delu prvega polčasa pa je Maribor prevzel igro v svoje roke. Kljub temu so domači napadalcij nekajkrat prodrli v kazenski prostor Maribora in če ne bi bilo izredno razpoloženega Vabiča, bi se rezultata v prid Čelika gotovo še povišal. V 17. min. je Grubišić na robu 16-metrskega prostora nepravilno zaustavil Nikolića, in sodnik je dosodil prekršek proti Mariboru. Barjaktarević je silovito streljal mimo živega zidu, mariborski vratar pa je žogo s fantastičnim skokom izbil iz samega desnega kota. V 21. min. je Vabič ponovno tisti, ki je z nedolžnimi močmi rešil Jovanovića in Bolfečev napako, ko je Malešević sam s nekaj metrov streljal v sam levi spodnji kot.

Igra je bila še posebej v prvem polčasu precej ostra. V 36. min. je moral z močno poškodovano arka do zapustil igrišče Bolfeč, katerega je potem zamenjal Kreac.

BREZUSPEŠNA PREMOČ V DRUGEM DELU

V drugem polčasu so Mariborčani že takoj v začetku silovito napadali in izcimili zaporedoma tri kote, ki pa so ostali neizkoristeni. Čelik je v tem delu občutno preživljal krizo in igralcem Maribora se je audila izredna priložnost, da rezultata izenačijo in celo povedejo. Napadalcij vijoličastih pa očitno niso imeli svojega dneva. Vratar Stijović je kot za šalo pobral slabo streljane žoge Pirca, Gajška in Arnejčiča, na nasprotni strani pa je Vabič podiral brez dela, saj so domačini izvedli prvi resnejši napad v tem delu šele v 65. min. igre.

Kljub temu so gledalci v 76. min. videli žogo, ki je Stijovićem hrbtom. V kazenskem prostoru Čelika je prišlo do velike gneče, žoga je od nekdaj priletela Čehu naravnost na glavo in vratar domačinov je njegov strel pod prečko izbil v zadnjem trenutku v kot. V isti minuti je vratarica rešila Mariborčane gotovega zadetka. Malešević je izkoristil nepazljivost gostujočih obrambe in z leve strani silovito streljal diagonalo v levi Vabičev kot. Vratar Mariborčanov je bil že premagan, žoga pa se je od vratnice odbila nazaj v polje.

Nekaj minut pozneje se je ponovno izkazal Vabič, Kreac je na sredini igrišča »kiksnil« in Lakatoš je popolnoma sam prodiral proti kazenskem prostoru Maribora. V odločilnem trenutku mu je mariborski vratar poletel nasproti in iz bil žogo nazaj v polje. To je bila hkrati ena redkih preživetij domačinov napadalec v tem delu.

Sodnik inž. Franković iz Zagreba je bil v drugem polčasu mnogo doslednejši kot v prvem, ko je z nekaterimi nepravilnimi odločitvami oskodoval predvsem Mariborčane, mimo tega pa toleriral na trenutke preostro igro domačinov.

NASPROTNIKI IV. KOLA

Varteks : Olimpija
Slavonija : Lokomotiva
Maribor : Šibenik
BSK : Čelik
Sloboda : Iskra
Famos : Bosna
Zagreb : Borac
Sparta : Borovo

Mednarodne vesti

Sofia — Dosedanji rezultati z mednarodnega mladinskega tekmovanja v košarki: Jugoslavija : Turčija 89:46 (47:23), Rumunija : Bolgarija 66:57, Jugoslavija : Rumunija 82:79 (43:41), Grčija : Turčija 60:47, Bolgarija : Jugoslavija 73:52 (24:22), Grčija : Rumunija 87:60.

Na mednarodnem teniškem prvenstvu ZDA je presenetil mladinec Pasarell (ZDA), ki je premagal četrtega najboljšega igralca ZDA Foa za 8:10, 6:4, 6:4, 6:3.

Japonske odbojkarice v Beogradu

Beograd, 1. sept. Zenska odbojcarska reprezentanca Japonske, ki gostuje po Evropi, se je danes pod imenom »reprezentanca Osake« srečala z reprezentanco Beograda. Japonke, ki so svetovne prvakine, niso imele težav in so zmagale s 3:1 (15:6, 13:15, 15:2, 15:0).

Angleška nogometna liga

London, 1. sept. III. kolo nogometnega prvenstva: Aston Villa : Blackburn 1:2, Bolton : West Bromwich 1:2, Burnley : Sheffield W. 3:1, Fulham : Birmingham 2:1, Leicester : Arsenal 7:2, Liverpool : Blackpool 1:2, Manchester U. : Everton 5:1, Sheffield U. : Charlton 1:1, Tottenham : Notts 4:1, Wolverhampton : Stoke City 2:1, Westham : Ipswich 2:2.

Nemška nogometna liga

Frankfurt, 1. sept. V II. kolu nogometnega prvenstva Zahodne Nemčije so bili doseženi naslednji rezultati: Eintracht Br. : Preussen Münster 1:0, Hamburg : Saarbrücken 4:2, Köln : Karlsruhe 4:0, Meidericher SPV : Eintracht Fr. 3:1, Kellerslautern : Schalke 04 2:3, Stuttgart : Hertha Berlin 2:0, Nürnberg : Werder Bremen 3:0, Borussia Dortmund : München 1860 3:3. Na lestvici vodi Köln s štirimi točkami, sledita Meidericher SPV in Schalke 04 s istim številom točk.

BOKSARSKA REVIVA

Hribar in Pivk poražena V Beogradu

Beograd, 1. sept. Prvi boksarski reviji v novi sezoni je prisostvovalo več kot 6000 gledalcev. Presenečen ni bilo. Najbolje borbo sta pokazala Petrić in Damjanović v bantam kategoriji, kjer je »srebrna« iz Moskve, Petrić, zmagala le zaradi prednosti v prvi rundi. Slovenska predstavnik Hribar in Pivk sta bila poražena.

Rezultati : mušja: Mirković : Pajković 2:0; bantam: Petrić : Damjanović 2:0; petkovci : Ranković 2:0; peresna: Vujin : Grebener 2:0; lahka: Radovan : Hribar 2:0; polveter: Benedek : Jelčić 2:0; welter: Lajko : M. Milanović 2:0; mehič: Tamaš 2:0; polsrednja: Lazić : V. Milanović 2:0; srednja: Grašovac : Tomić 2:0; polteška: Keller : Milošević 2:0; teška: Sretenović : Damjanović 0:2, Pivk : Vido- vič 0:2.

Selektorji boksarske reprezentance so določili sedem boksarjev, ki se bodo od 21. do 29. septembra udeležili Mediteranskih iger v Napulju. Izbranci so: Mirković, Petrić, Vujin, Benedek, Mehović, Tamaš in Vranješević.

TEKME ZA JUGOSLOVANSKI ROKOMETNI POKAL

OLIMPIJA : P. KRIM

15:14 (9:8)

Ljubljana, 1. sept. V četrtfinalni tekmi za jugoslovanski rokometni pokal v Sloveniji je danes Olimpija tesno premagala mestnega rivala Krim. V moštvu Olimpije je tokrat prvič nastopil državni reprezentant Cvetanović, doslej član Dubočice iz Leskovca. Cvetanović sedaj študira v Ljubljani.

Lokomotiva : Olimpija 1:3 (0:1)

Zagreb, 1. sept. V prvem nastopu na domačem terenu je nogometaše Lokomotive čakal težak nasprotnik, ljubljanska Olimpija. Domači so imeli pred gosti iz Ljubljane precej strahu, vendar so tudi nogometaši Olimpije prišli v Zagreb z dokaj skromnimi cilji. Videti je bilo, da bi bili Ljubljanci zadovoljni z eno samo točko, kajti ko so začeli s tekmom, smo na igrišču videli ojačano obrambo Olimpije in samo tri igralce v napadu.

NEZANIMIV ZACETEK

Vse je kazalo, da nasprotnika tipata drug drugega in akcije, ki so se vrstile na obeh straneh, niso bile prav nič nevarne, saj so se odigrale v sredini. V prvih minutah je le Mladenović enkrat samkrat dvignil na noge gledalce, ko je z razdalje kakih 18 m močno streljal, vendar je eden od branilcev Lokomotive to žogo odbil v kot. Lokomotiva je sicer takoj vrnila napad, vendar je Zuban slabo podajal svojim soigralcem, tako da ni bilo nič nevarnega. Jurišić je sicer v 5. min. poslal prvi nevarnejši strel proti vrataru Zabajaku, vendar je Kokot še ob pravem času poslal žogo v drugo smer. Kmalu zatem je Gugolj lepo zaposil Čorna, ki se je znašel v idealnem položaju in vratar Lokomotive Maček je z velikim naporom odbil ta strel v kot.

Tako se je počasi začelo...

ZABJAK POŠKODOVAN

Tekma je postajala iz minute v minuto bolj zanimiva in oba vratarja sta morala v začetku pokazati precej smelosti in znanja. V 9. min. je ponovno stopil na sceno Zuban, ki je poslal v ogenj Jurišića, ki je stekel z žogo prav pred vrata Olimpije. Kazalo je, da mu bo uspelo spraviti žogo v mrežo, vendar se mu je vratar Olimpije Zabajak hrabro vrget pod noge in tako reči zanesljivo gol. Pri tem je vratar Zabajak ostal na zemlji in je prošil za zdravniško pomoč. Ugotovili so, da si je poškodoval roko in moral je zapustiti igro. Namesto njega je stopil med vratnice mladi rezervni vratar Olimpije Istenič, ki je svojo nalogo v nadaljevanju odlično opravil.

Po teh nekaj napadih Lokomotive je napadala petorka zagrebčanih enastorice skoraj povsem izgubila svojo udarno moč. Napadalcij so namreč močno komplicirali igro in po nepotrebnem podajali drug drugemu, tako da je zanesljiva obramba Olimpije brez težav odstranila vse nevarnosti izpred svojih vrat.

Rudi Corn je bil danes v Zagrebu najnevarnejši napadalec

niti Kapičević lepo podal Cornu, ta pa je še lepše streljal, vendar je Maček v svojo srečo ta strel odbil v kot.

TEKMA ODLOČENA V 46. MINUTI

Komaj so nogometaši začeli z igro v drugem polčasu, že so Ljubljanci započeli usodo Lokomotive. V prvi minuti drugega dela so namreč izvedli lepo akcijo po levi strani. Zagorce je podal žogo v prostor pred vrati Lokomotive, tam se je znašel Vukotić, preigral je dva ali tri branilce Lokomotive in nasproti mu je stal še vratar Maček. Temu ni preostalo drugega, kot da mu je šel nasproti in tako skušal preprečiti najhujše. Vukotić je bil pri prisbežnji in že je bilo 2:0 za Olimpijo.

OLIMPIJA POPOLN GOSPODAR NA IGRISČU

Po drugem голу je Olimpija začela pravo ofenzivo proti vrataru Lokomotive. Vrstile so se nevarne akcije druga za drugo in v obdobju te zares prepolne premoči, so napadalcij Olimpije izpustili iz rok celo vrsto tako imenovanih stoodstotnih priložnosti za povečanje rezultata. Ne pretiravamo, če rečemo, da bi lahko napadalcij Olimpije dosegli vsaj še tri ali štiri gole.

Vsem je bilo jasno, da mora ta velika premoč konec koncev roditi tudi rezultat. To se je tudi res zgodilo v 63. min., ko je prejel v sredi igrišča žogo Kokot in šel z njo po vsej polovici, preigral vse igralce Lokomotive, ki so ga skušali preprečiti in konec koncev z neposredne bližine z desne strani s srednje močnim udarcem potresel mrežo — 3:0. Cepprav je bil vratar Lokomotive Maček popolnoma sam, smo imeli vendarle vtis, da bi lahko ta strel vsaj odbil.

OLIMPIJA PREPUŠTI INCIATIVO LOKOMOTIVI

Igralci Olimpije so bili zadovoljni z visokim rezultatom, svoje moči so osredotočili v obrambo in prepustili sredino igrišča domačinom. S tem so najbrž naredili napako, kajti Lokomotiva se je nekoliko prebudila in začela z nevarnimi napadi. V 66. min. je bila žoga pred vrati Isteniča in Jurišić je poslal pravo bombo med vratnice. Vratar Istenič pa je s sijajno paradro preprečil zanesljiv zadetek. Gledalci ni preostalo drugega, kakor da so ga nagradili s ploskanjem.

Bolj ko se je igra bližala zaključku, bolj očitna je bila premoč Lokomotive, ki je postala absoluten gospodar na igrišču. Devet minut pred koncem so domači izkoristili eno svojih priložnosti in Jurišić je zmanjšal rezultat na 3:1 s strelom z glavo, ki je bil neubranljiv.

ZASLUŽENA ZMAGA OLIMPIJE

Olimpija je danes popolnoma zasluženo osvojila obe točki z zmago nad slabo enajstorico Lokomotive. Ljubljanci so se zagrebške moči obinstvju predstavili kot moštvo, ki po pravici kandidira za eno višjih mest v letošnjem tekmovanju. Med igralce, ki zaslužijo več pohvale in ki pomenijo za zagrebško občinstvo presenečenje, sta prav gotovo mladi vratar Istenič in Corn. Lokomotiva je danes prikazala tako slabo igro, da se lahko nadeja v nadaljevanju najslabšega, če bo tako nadaljevala.

Sodnik Tebeak je svojo nalogo odlično opravil.

Peter Klavara o letošnjem evropskem prvenstvu

USPEH - ČEPRAV PRAZNIH ROK

ZE V PREJŠNJI STEVILKI NAM JE TRENER IN VESLAC BLEJSKEGA OSMERCA PETER KLAVARA, KI JE LETOS ZASTOPAL NAŠO DRŽAVO NA EVROPSKEM PRVENSTVU, NAPISAL NEKAJ ZANIMIVOSTI S POTOVANJA V KJOEBENHAVEN, DANES PA NANIZAL SE NEKAJ MISLI O SAMEM PRVENSTVU.

V sredo po dopoldanskem treningu je naše vodstvo organiziralo krajši ogled Kjöbenhavna. Avtobus smo imeli na razpolago le pet dni. Na pot smo odšli z zamudno, zato se je ogled spremenil v pravcato divjo vožnjo po mestu. Se preden smo prišli v mesto, smo zvedeli nekaj najbolj splošnih značilnosti o Dansk in o mestu samem. Najpomembnejše zanimivosti smo si ogledali le iz vozečega avtobusa in se nam niso vtisnili kdo ve kako v spomin. Spominjam se le velike ure, ki kaže vse čase na svetu in je nezmotljiva, videli smo tudi veliki kip znanega pripovedovalca pravljic Christiana Andersena, kjer je njegov grad Amalienborg, kjer je kraljeva rezidenca, peljali smo se skozi mornariško četrt, ki zaživi šele ponoči in je središče mornariških bežnic in ladijskih prekupevalcev. Videli smo znameniti vodnjak, s katerega letijo zlata jabolka ob kraljevem rojstnem dnevu. Znan je še mavzolej slovitega kiparja Tora Valcena, zadnja znamenitost, ki smo jo videli, pa je bila morska deklica, ki sedi osamljena na majhnem kamnu nasproti pristanišča in je simbol Kjöbenhavna.

ZREBANJE SKUPIN

Popoldan so žrebali skupine za osmerce. V prvi so bili Čehi, Angleži, Japonci in Avstrijci, v drugi Rusi, Nemci, Poljaki in Egipčani, v zadnji pa Francozi, Švedci, Danci in ml. Po vsem videzu je bila prva skupina najlažja, vsi so bili prepričani, da Čehi ne bodo imeli težkega dela. Zanimivo je, da so bili v drugi skupini Nemci in Rusi, prvi in drugi z lanskega svetovnega prvenstva v Luzernu. Favoriti so bili Rusi, saj so bili vsi prepričani, da so Nemci daleč od svoje najboljši forme. Tudi naša skupina je bila za veslaške poznavalce precej jasna. Zmagali naj bi seveda Francozi, ki so lani v Luzernu osvojili 3. mesto. V danih časopisih so veljali Francozi skupaj z Rusi za velike favorite za osvojitve zlate medalje v tej disciplini.

Tega smo zavedali tudi sami, vendar smo natihamo le upali na najboljšo, saj danes ne zadostuje le dvomesečni trening v osmerci, temveč celoletno delo. Francozi letos niso preizkusili svoje moči in tudi sami niso vedeli, kaj zmorejo v Kjöbenhavnu smo le malo trenirali in smo se res dobro odpočili. Počutili smo se odlično in na treningih nam je čoln bliskovito drsel po vodi. Veslali smo tudi z 48 zavestljaj na minuto, kar nam doma ni uspelo, zato smo bili zares opti-

mistično razpoloženi. Vreme na Danskem je bilo podobno pokvarjeni prihi. Kadar najmanj pričakuješ dežja, začne padati in obratno. V petki so bila na poročanju finalna srečanja in čeprav ni deževalo, je tekmovalje motil močan veter v hrbet. Ze dopoldan so bili tako visoki valovi, da nas je na treningu neprestano zalivala voda. Nekaterim veslačem so valovi pljuskali celo v hrbet.

KOT DOBRO NAMAZAN STROJ

Popoldan je začel pihati še močnejši veter v hrbet, ki je zelo motil tekmovalce. Bilo je zelo težko veslati, posebno še v manjših disciplinah brez krmarjev. Mimo tega je bila praga ožja od normalne in težko je bilo obdržati čoln v pravi smeri. Ta dan so zmagovale ekipe, ki so znale zavestljaj prilagoditi močnemu vetru v hrbet. Zavestljaj je bilo treba podaljšati in s tem tudi zmanjšati število zavestlajev v minuti. Tega ni znalo napraviti mnogo dobrih posadk, med njimi tudi Nemci v četvercu brez krmarja in osmerci, ki so ta dan izgubili, čeprav so pozneje v finalu ob ugodnejšem vetru zmagali.

V tekmovalcu osmercev je v prvi skupini prišlo do prvega presenečenja, saj so Angleži premagali Čeha. Kdo bi si mislil, da bo moral odlični Čehi osmerci nastopiti v repešcu. V drugi skupini osmercev so zmagali favoriti Rusi pred Nemci. Zanimivo je bilo, da so Rusi veslali z mnogo nižjim številom zavestlajev kot Nemci, pa so zmagali za več kot tri dolžine. Zmaga ru-

skega osmerca je bila senzacija, ki pa so jo vsi pričakovali.

Ze uro pred startom smo šli na vodo ter se počasi segrevali. Zdelo se nam je kot da smo dobro namazan stroj, ki je pripravljen na največje napore. In smo tudi bili!

Francozi so bili na prvi progi, mi na drugi, nato pa Švedci in Danci. Nestrpnost smo pričakovali starterjev znak, saj smo se zavedali, da gre tokrat zares. Če ne bomo zmagali, bomo morali jutri spet nastopiti in lahko bi se srečali z Nemci, kar bi pomenilo — nikdar videti finala.

ŠELE TRETJI START USPEL

Na starterjev znak smo zavestlali s startnega mesta kot da bi nas nekdo izstrelil iz topa. Bil je odličen start, vendar smo že silili zvoček, ki je pomenil ponoven start. Jugoslavija prvi opomine je dejal starter. Najbrž smo na startu prehitro potegnili. To je še povečalo napetost. Pri ponovnem startu moramo biti previdnejši, sicer bomo diskvalificirani.

Tudi na drugi starterjev znak smo dobro zavestlali in po nekaj zavestljajih smo videli Francoze daleč za nami. Bili so prepričani, da so Danci prezgodaj potegnili, vendar sodnik ni takoj reagiral. Spet so nas ustavili in poklicali tretjič na start.

Končno je start le uspel. Odlično smo zavestlali, vendar smo že po nekaj zavestljajih začeli udarjati v plutovinate zamaške, ki so označevale progo. Na vso srečo smo se iz te kaše dobro izmazali. Toda Francozov že ni bilo nikjer. Bili so pred nami za dolžino čolna. Nič hudega, saj je do čolna še daleč. Pet sto metrov od starta nas je zajel močan veter in visoki valovi. Podaljšali smo zavestlaj in ga umirili. Veslali smo je s 38 zavestlaji v minuti. Francozi pa z 41. Teda naši so bili prvi pravi, ki se poganjali čoln močno po vodi. Počasi smo začeli dohitet Francoze. Ze smo videli francoskega krmarja, potem številko 8 itd. Pri 1000 m smo bili že popolnoma enaki. To nam je vilo novih moči in še močnejše smo potegnili, ter se počasi začeli odda-

ljevati od Francozov. Zares je bilo čudno. Veslali smo z 36 zavestlaji na minuto. Francozi pa s 49, pa smo bili kljub temu mnogo hitrejši.

POSTALI SMO KANDIDATI ZA MEDALJO

Počasi nam je pričelo zmanjkovati moči, saj smo veslali dalj kot navadno, zaradi vetra. Francozi so začeli z močnim finišem in tudi mi smo dvignili število zavestlajev in že smo bili na cilju. Šele precej za nami so priveslali še ostali čolni. Preteklo je mnogo časa, da smo si toliko opomogli, da smo lahko odveslali do hangerja. Tudi Francozi so bili popolnoma iztrpani.

Naša zmaga je udarila kot grom med veslače in trenerje in so nas takoj, ko smo prišli na splav, začeli nekoliko približe ogledovati. Postali smo kandidati za bronasto medaljo. Zlata in srebrna sta bili že oddani za Ruse in Nemce.

V soboto je bilo vreme precej boljše in kazalo je, da bo za nedeljski finale še kar lepo. Na treningu smo le nekajkrat startali in napravili nekaj sprintov. Bili smo utrjeni od prejšnjega dne.

Prišel je veliki dan odločitve. Ze dve uri pred tekmovaljem so gledalci napolnili tribune. Spet je pihal močan veter tokrat v prsi in tudi deževati je začelo.

Navadno se ogrevamo precej dolgo in vedno gremo na vodo prvi. Nismo vedeli, kaj naj storimo, saj je bilo kot iz škatla. Če bomo zgodaj na vodi, nam bo dež napolnil čoln, pa tudi ogreti se ni mogče. Nihče si ni upal na vodo. Zelo me je skrbelo današnja vožnja, saj kaj takega nismo bili navajeni.

ZA UVOD PREMOČENI

Prvi smo odnesli čoln do splava, takoj za nami pa tudi ostali. Prav ko smo odtrli od brega, se je vilo, da nismo videli nekaj ustejrov pred seboj. Ostali tekmeči so se umaknili nazaj v hangar. V trenutku smo bili mokri kot miši, pa tudi čoln se je hitro polnil z deževnico. Vodo iz čolna smo hoteli pred startom pobrati s trenirkami, vendar nas je starter že klical na start.

Na progi so bili Angleži, zmagovalci na letošnji Hleney regati, drugi smo bili mi, nato Rusi. Čehi in nazadnje Nemci — svetovni prvaki. V polfinalu so Angleži premagali Čeha, Rusi pa Nemce. Nemci so nekaj zavlačevali s startom in nazadnje smo začeli drgetati od mraza, namresto, da bi bili ugreli. Nihče ni vedel, kako bomo preveljali progo.

Na starterjev znak smo vsi krenili z vso močjo in vsak si je hotel pridobiti prednost že v prvih zavestljajih. To je uspelo Nemcem in Rusom. Na 500 m smo bili pred Angleži enaki s Čehi, Nemci in Rusi so bili že pol čolna naprej.

Naš krmar je še mlad in neizkušen ter skrbi le za smer. Za položaj na progi pa skrbimo sami. Tudi bodrimo se sami. To pa so seveda dragocene desetinke, saj vsak pogled škoduje ritmu. Tudi bodrimo med progo le težavno, saj se vsak bori z zrakom, ki ga vedno bolj primanjkuje, posebno pri tempu nad 40 zavestlajev v minuti.

Zagrebski derby za Dinamo

Po en rekord za Jugoslavijo in CSSR

REKORDNA ŽENSKA ŠTAFETA ČSSR

REKORDNA ŽENSKA STAFETA
CSR
4x100 m ženske: Čehinje so bile danes res odlično razpoložene in si svojo veliko veselje so popravili tudi češki državni rekord za 1 d. sedetko sekunde. Naše so zaradi nekoliko slabih predaj precej zaostale. Rezultati: 1. CSR (Faltusova, Stozova, Kraljiškova, Lehocka) 46,5, Jugoslavija (Stamejčič, Leskova)

Končno stanje točk v ženski konkurenci: CSSR 76, Jugoslavija 4x400 m moški: Brez težav gostje z veliko prednostjo zmagali (Vana, Nedeljak, Šleger, Trousen) pred Jugoslovani. Rezultati: 1. CSSR 3:11.4, 2. Jugoslavija (Stojanović, Stanovnik, Rubešić, Grujić) 3:17.0.

Končno stanje točk v moš
konkurenci: ČSSR 124, Jugoslav
ja 87.

Dvojboj smo torej izgubili le po moškah za 37 točk, pri ženskah za 35 točk. Naše napovedi so bile sicer nekoliko slabše, toda doseženi rezultat še vedno ni najbolj razočarljiv. Kot smo že pisali, smo si izbrali nekoliko premočnega sprotnika. Res pa je, da je bilo za nas imamo vsaj takšna srečanja kar pa nicasar. Rezultati drugega dne so vseeno vsaj malo popravili sliko, vtis po prvem dnevu in nekaj lepših borb in novih rekordov je prišlo. Mogoče k temu, da vseeno dvojboj niko označimo kot pozitiven. Jugoslovane čaka sedaj še ena odgovor na naloga, Balkanske igre, na katerih bodo morali pokazati več, bodo hoteli osvojiti naslov najboljšega na Balkanu.

STANE TRBOVC

Olimpija zaključila tekmo z dvema igralcema

jučila tekmo gralcema

nezadostna. Da bi bila mera, po-
se to sveda izkoristili gostje

vložili protest na registracijo tek-
zaradi slabega dela pri zapisnik-
ski mizi, kjer naj bi bil Partiz-
oškodovan ob zaključku prvega

la igre za 1 sekundo igralnega časa, ter za širitev materialnih pogojev igre s strani sodnikov, na igrišču. Pritožba je vsekakor le formalna, saj pri razliki 25 točk imenovani prekrški ne morejo oporekati glavniki zmagi Olimpije.

tekmo v svoji standardni peto Daneu, Logar, Bassin, Dermas Jelnikar. Po dokaj dobri kolekti igri in solidni igri obrambe si do 10. minute priborila tudi pr

nost 29:16. Zal se je že takoj v
vih minutah laže poškodoval ml.
Bassin, ki je moral zapustiti ig-
šče in nato po nasvetu zdravn-
tudi ni več vstopil v igro. Zar-
vse večjega števila osebnih na-

pa je tehnično vodstvo Olimpij moralo neprestano menjavati torko. Kljub temu so se domači dobro znašli in si do zaključka vega dela priborili 17 točk priložnosti. Sledil je dramatičen zaključek. Po 22 minutah se je pravi

tekmo je moralo zapustiti igrar zaradi 5 osebnih napak skupno 12 igralcev. Tako Tavčar v 3., Dmastia v 6., Eiselt v 13., Mülle v 18., Vrhovec v 19., Logar v 20.,

točnik v 20. in Lokar v 20. minuti drugega polčasa ter enako Dančević v 10., Milojević v 16., Radović v 18. in Janković v 20. minuti Partizana. Tako se je pripetilo, da je bilo v zadnji minuti igre

igrišču le 7 igralcev, in sicer torka Partizana ter Danu (z 1 o: n0 napako) in Jelnikar (z 4 o: nimi napakami). Partizan se je služeval taktike takojšnjih preškov, da bi se čimprej dokopal čez in tako znižal razliko. Pri

sta se Daneu in Jelnikar mn
bolje znašla, saj sta dosegla
točk kot petorka Partizana. K s
je bilo nato tekme konec, saj b
moral v primeru pete osebn
pake Jelnikarja vrniti v igro še

škodovani Bassin, ker bi s Olimpija z 1 igralcem ne more nadaljevati tekme in je po prizicijah tekmovalja kljub realni soki zmagi lahko celo izgubil 20:0 oziroma 1:0.

podatek rekordno dosojenih o njih napak. Skupno sta moštvi grešili 70 osebnih napak, od Olimpija 45, Partizan 31.

CRV. ZVEZDA : LOKOMOTIV

89:88 (41:48)

Beograd, 1. sept. Po izre
dramatični igri si je Crvena zve
prav v zadnjih sekundah po u
lem metu Vicentića priborila t
je dragoceno zmago. Lokomotiv

bila namreč ves čas tekme bo-
moštvo. Srečanje je bilo odlo-
prav v zadnjih 40 sekundah, *
domačini nadoknadili zamujene
po večkratnem menjavanju re-
fata za razliko 1 točke v prid

in druge ekipe končno zma
Tekmo sta sodila Kavčič Jank
Ljubljane in Belošević iz Beogr
Crvena zvezda: Marić 4, M
2, Cvetković 17, Vicentić 23,
gojlović 33, Kontić 8, Lucić 2.

ZELJEZNIČAR : ZASTAVA
129:53 (58:22)

Karjovac, 1. sept. Domaci ko-
karji so brez vecjih tezav kata-
falno premagali goste iz Kragu-
ca in tako zabelezili eno najve-
zmag v letošnjem tekmovanju
zne lige. Tekmo sta sodila Klop-
in Belic iz Ljubljane.

Beograd	12	10	2	1110:891
Željezničar	13	9	4	1170:101
Zadar	12	8	4	1142:107
Olimpija	13	8	5	1214:115
Partizan	13	7	6	1173:112

Crvena zvezda	13	7	6	1203:119
Lokomotiva	13	6	7	1135:104
Radnički	12	6	6	1005:952
Proleter	12	1	11	920:127
Zastava	13	1	12	806:116

V lestvici nista upoštevani

mi Proleter : Beograd in Radni
Zadar, ki sta na sporedu danes
čer in njuna rezultata v času
ročanja še nismo prejeli.

Nekaj ur med najboljšimi padalci sveta

Vreme, prisebnost in matematika

Kdor slabo računa, ne more biti padalec – Američani nedosegljivi mojstri v tej športni panogi – Med padalom in padalom je velika razlika – Kaj je težje, skok s padalom ali s smučmi?

Dokaj miren letoviščarski kraj Portorož je te dni precej spremenil način življenja. Namesto zvokov glasbe iz raznih lokalov, je bilo slišati ropot letalskih motorjev, kajti na letališču blizu Portoroža je bila zbrana prava eskadrila lahkih letal, ki so se uro za uro vzpenjali pod nebo, s seboj vozili padalce iz 16 držav in se za tem spet hrumeče spuščali na zemljo. Tisti, ki te športne discipline ne poznajo, so strme gledali kaj počenjajo mojstri padal med nebom in zemljo. Izvajali so skoraj neverjetne akrobacije, kakršnih pri nas zares še nismo videli. Kadar je napovedovalec povedal, da je v zraku ameriška

višini 800 m nad tem ali onim drevesom, pri višini 500 m nad neko hišo, pri višini 300 m nad to ali ono cesto, nakar začne z vsem svojim znanjem in telesnimi močmi krmariti proti cilju. Zareze v padalih, ki smo jih prej omenili in vzvodi z ročkami so namreč namenjeni prav vodenju padala v zaželeno smer. Če padalec tudi to krmarjenje dobro opravi, potem se njegov skok po navadi konča z uspehom.

Ni torej brez osnove misel, da mora biti padalec poleg tega, da je dober športnik, tudi dober matematik in seveda odlični poznavalec vremenskih razmer. Če je načrt skoka napačno iz-

nekaj resnice v tem, češ da so njihova padala izdelana iz boljše materiala. Kaj več o tem ni hotel razlagati, češ da je to športna skrivnost. Tudi Čehi skačejo s padali, ki so nekoliko drugačna od drugih, vendar tudi oni niso hoteli v podrobnosti razlagati, v čem je prednost njihovih rekvizitov.

Ali je skok s padalom nevaren?

Ljudje, ki gledajo skoke s padali, si po navadi predstavljajo, da morajo biti padalci junaki posebne vrste. Razložili pa so nam, da skok s padalom ni nič drugega kot šport in da ni nič

Brez treninga ni uspehov

To pravilo velja pri padalcih prav tako kot pri vseh drugih športnikih. Padalec mora namreč trenirati skoraj vsak dan, pri tem pa se zraven še umsko usposablja, če hoče doseči dobre rezultate. To je namreč panoga, kjer se telesna spretnost tesno povezuje s teorijo. V času intenzivnejših treningov izvajajo padalci vsak dan po 3 do 4 skoke, trenirajo pa pozimi in poleti. To velja predvsem za tiste dežele, kjer je ta šport na višji stopnji — se pravi v ZDA, SZ, na Češkem, Vzhodni Nemčiji in še nekaterih drugih državah. V Jugoslaviji pozimi ne trenirajo, pa tudi sicer treningi še niso tako načrtni. Padalci morajo vaditi tudi v telovadnicah, saj so orodna telovadba, atletika (posebno sprinti), dviganje uteži, vaje v parterju in igre z žogo dopolnilni športi, brez katerih si danes ne moremo zamisliti treninga padalcev. Zanimivo je, da so v Sovjetski zvezi izdelali posebno teorijo o treningu padalcev, kjer so dali največ poudarka vajam v parterju, dviganju uteži ter nogometu in košarki.

Kot smo opazili na tekmovanju v Portorožu, je tekmovalna doba padalcev lahko zelo različna. Najmlajša tekmovalka Haufe iz Vzhodne Nemčije je bila stara komaj 18 let, medtem ko skačejo nekateri padalci, ki so stari že okoli 50 let.

Tudi pri padalcih »žabji slog«

Padalci izvajajo takrat, ko letijo po zraku z zaprtim padalom, najrazličnejše figure, se obračajo na vse strani, krmarijo po zraku, s tem da samo obrnejo to ali ono dlan in pri tem padajo z veliko hitrostjo proti zemlji. Če je lega njihovega telesa vodoravna, padajo s hitrostjo 40 do 42 m v sekundi, če pa je njihovo telo postavljeno navpično, potem je hitrost padanja 70 m v sekundi. Pri tem padanju uporabljajo najrazličnejše sloge, vendar se v zadnjem času vse bolj uveljavlja ameriški »žabji slog«. Noge in roke so razširjene, telo pa je nekoliko skrčeno in tako menda najbolje pripravljeno na različne gibe po zraku.

Leteči fotoreporter

Vse te umetnije po zraku, ki bi jih lahko imenovali že skoraj akrobacije, smo videli tudi od blizu — na izredno uspelem barvnem filmu. Gotovo se sprašujete, kako je mogoče posneti tak film, ki prikazuje popoln skok padalca od trenutka, ko zapusti letalo do prvega dotika z zemljo. Odgovor na to vprašanje bi vam lahko posredoval eden od članov ameriške ekipe, ki si je na čelado pritrdil filmsko kamero in skupaj s tekmovalci že več let skače na najpomembnejših tekmovanjih ter tako snema iz neposredne bližine vse, kar se dogaja v zraku. S temi filmi si je ta leteči fotoreporter pridobil velik sloves in postal je stalen sodelavec 25 svetovnih agencij, poleg tega pa sodeluje v največjih svetovnih revijah. Na ta način je ta leteči fotoreporter opravil že kakšnih 800 skokov s padalom in je postal prvi mojster tega športa.

Ni poceni

Padalstvo gotovo ni ena izmed tistih športnih panog, za katere bi lahko dejali, da so poceni. Za tiste, ki tekmujejo v najrazličnejših aeroklubih, je položaj lažji. Najboljši češki padalci so na primer zbrani v enem samem aeroklubu, na voljo imajo celo vrsto instruktorjev, tako da njihov trening poteka res vzorno. V ZDA, kjer so padalci dosegli največje uspehe, se ta športna panoga odvija v glavnem v okviru vojaških enot. Za razliko od vseh teh nam je nekoliko žalostno opisal svoj položaj neki švicarski tekmovalci, ki je dejal, da mora iz svojega žepa plačevati letalo, pilota, trenerja in seveda si sam kupiti tudi padalo. Vendar, kot sam pravi, mu je padalstvo v največje veselje poleg smučanja. Pozimi je namreč smučarski učitelj in si nabere toliko denarja, da si lahko v poletnih mesecih privoščiti padalski šport.

TEKST: VLADO ZLAJPAH
FOTO: DUŠAN SKERLEP

Padalski tabor — šotor so seveda naredili kar iz padala. Tu računajo vse elemente, ki so potrebni za uspešen skok

ekipa, so se vsi obrnili proti nebu, kajti Američani so res najboljši med najboljšimi. Menda se v zraku bolje počutijo kot na zemlji, kajti še takrat, ko so leteli po zraku z zaprtimi padali, so se gibalni sem in tja po svoji volji, delali salte, plivali na desno in levo, izvajali skupinske skoke, se držali za roke in noge...

Ni torej čudno, če smo o tej športni panogi hoteli izvedeti kaj več. To, kar vidimo po navadi, je namreč mnogo premalo. Večina gledalcev ali tistih, ki so to tekmovalstvo spremljali ob radijskih aparatih ali časopisnih vesteh, si o padalstvu ne predstavljajo nič drugega kot, da nekdo skoči iz letala proti zemlji in se skuša zemlji dotakniti tako, da se mu nič ne zgodi. To pa seveda ni vse. Med tem časom in tudi že prej mora padalec storiti marsikaj, da doseže dober športni rezultat.

Brez načrta ni dobrih skokov

Ko smo se sukali okoli letalskih in padalskih strokovnjakov, katerih je bilo v Portorožu na desetine, smo skoroda z odprtimi usti poslušali njihove razlage. Nekoliko začudeno smo opazovali množico naprav na padalih — od višinomerov, pa do sekundnih ur. Tudi padala sama so se nam zdela nekoliko nenavadna, saj je bilo na njih več najrazličnejših vzvodov in odprtin. Nismo vedeli, čemu vse to služi in zato smo se zapletli v pogovor, ki je bil za nas strokoven, zanje pa seveda zelo amaterski.

Vsak padalec mora pred tekmovaljem narediti točen načrt skoka in pri tem mu po navadi pomaga njegov trener. Upoštevati je namreč treba celo vrsto elementov, med katerimi je najvažnejši veter. Načrt skoka izdelajo padalci tako, da na podlagi hitrosti vetra izračunajo, kje morajo izskočiti iz letala, da bi se lahko čimbolj približali cilju, ki ga označuje križ v 50-metrskem krogu na tleh. Lahko si mislimo, da tak račun ni posebno enostaven, še posebej, če je treba skakati iz višine kar 1000 metrov. Ko padalec izračuna točko odskoka, si poišče še nekaj orientacijskih točk, ki mu služijo za orientacijo med padanjem proti zemlji. Tako si na primer določi, da mora biti pri

računan, potem je vsako upanje na uspeh brez pomena. Padalo samo sicer dopušča, da padalec popravi smer tudi za 150 ali 200 metrov, vendar mora to storiti takrat, kadar piha pri zemlji drugačen veter kot v višinah — in to se mnogokrat zgodi.

Zakaj so Američani najboljši?

Na to vprašanje je težko najti odgovor, čeprav si ga zastavljajo vsi padalci, ki so zbrani v Portorožu, vsi trenerji in strokovnjaki in seveda še najbolj vsi novinarji. Ko jih gledaš v zraku, se zdi skoraj neverjetno. Medtem ko je skupina padalcev, ki je skakala pet minut prej zgrešil acilj za 50, 100 ali več metrov, so Američani drug za drugim pristali do centimetra (!) natančno v križu. Če ne bi videli na lastne oči, bi komaj lahko verjeli... Mnogi trdijo, da je velika razlika med ameriški in drugimi padali. Ko smo o tem povprašali ameriškega trenerja, je dejal, da je morda

Tudi v ženski konkurenci so Američani pobrali najboljša mesta. Tale padalka iz ZDA je sicer precej nesrečno pristala, nekoliko je za-tokala, toda njen skok je bil kljub temu v neposredni bližini križa

Pri padalih je dobro videti zarez, s katerimi padalci krmarijo, pri strani pa je posebna naprava, ki v trenutku, ko se padalo odpre, ublaži močan sunek

S posebnimi ročkami padalec krmari po zraku, da bi se čimbolj približal določenemu cilju

Takole skačejo Američani — z višine 1000 m točno v sredino križa